

Bibliotekaren

Tidsskrift for Bibliotekarforbundet

Bredere tilbud
om mastergrad
i Oslo

Nettverk
for store
arbeidsplasser

Forskjell på
læringscenter
og bibliotek?

Det nærmer seg
hovedoppgjør

Glem Google
... nesten!

3
2004

Innhold:

Lederen har ordet	side 3
Rolig møte i forbundsstyret	side 4
Årsmøte i Rogaland fylkeslag	side 5
Nettverk for store BF-arbeidsplasser	side 6
Ny bok om øydelegging av bibliotek	side 8
Bredere Master-tilbud i Oslo	side 9

Forskjell på læringscenter og bibliotek?

Fenomenet har vært over oss i lengre tid. Helt siden Hans Martin Fagerli i 1996 inviterte Graham Bulpitt til landet. Vi har besøkt Høgskolen i Hedmark, der læringscenteret er realisert.

10

Det nærmer seg hovedoppgjør	side 12
La oss ta imot 4000!	side 13
Yrkesetiske dilemma for bibliotekarer:	
"Felleskatalog for narkomane?"	side 14
"Birkedalprisen 2003"	
- og andre tekster om barne- og ungdomslitteratur	side 16
Glem Google... nesten!	side 18

Hva vil Pensjonskommissjonen?

Sjeføkonomen i YS, Bjørn Tore Stølen, gir oss en oversikt over kommissjonens forslag og hvilke konsekvenser disse forslagene kan gi. Del 1

20

Merkevarer mer enn bare varer og tjenester	side 24
--	---------

Annonse:

TIDEMANN 4 Biblioteksystem®

BIBLIOTEKSERVICE AS - navnet på god service

Postboks 9102, 3006 Drammen • Tlf: 32 88 70 10 Fax: 32 88 58 55
www.bibliotekservice.no • firmapost@bibliotekservice.no

Bibliotekaren

ISSN 0804-4147
ISSN 1503-836X (online)

Bibliotekaren er Bibliotekarforbundets tidsskrift og utkommer hver måned.

Ansvarlig redaktør

Erling Bergan

Redaksjonens adresse

Runnen 4, 6800 FØRDE
Tlf.: 57 82 07 65
Mobil: 91 31 80 01
Faks: 85 03 16 64
Epost: erling.bergan@bibforb.no

Stoff

Vi mottar stoff i alle former. Tekster foretrekker vi som filer i *RiktTekstFormat (rtf)*. Usignerte artikler står for redaktørens regning.

Abonnement

Kr. 290,- pr. år betales til BFs girokonto 6039.05.64093. Merk innbetalingen «Abonnement». Alle henvendelser om abonnement rettes til BFs sekretariat i Lakkegata 21, 0187 Oslo, tlf. 22 17 04 95, faks 22 17 04 96, epost: bf@bibforb.no.

Annonsepriser

1/8 side	kr. 800
2/8 side	kr. 1400
3/8 side	kr. 1800
4/8 side	kr. 2200
5/8 side	kr. 2500
6/8 side	kr. 2800
7/8 side	kr. 3100
8/8 side	kr. 3300

24 % mva. kommer i tillegg.

Det kan gis rabatt ved bestilling av flere annonser under ett. Alle henvendelser om annonser rettes til redaksjonen. (se over)

Utgivelsesplan i 2004

Nr:	Deadline:	Hos medl.:
1	24. desember	14. januar
2	28. januar	11. februar
3	25. februar	10. mars
4	31. mars	21. april
5	28. april	12. mai
6	26. mai	9. juni
7	23. juni	7. juli
8	4. august	18. august
9	1. september	15. september
10	29. september	13. oktober
11	27. oktober	10. november
12	24. november	8. desember

Trykk

S. E. Thoresen as

Lederen har ordet

I dette nummer av Bibliotekaren går vi grundig inn i pensjonskomisjonens forslag til ny pensjonslov gjennom sjefsøkonom i YS Bjørn Tore Stølen's artikkel. Kommissjonens innstilling er en svært viktig sak for arbeidstakere i Norge, både for de av oss som er i arbeid, men også for de kollegene som følger etter oss. Derfor må innstillingen saumfares nøye, og Bibliotekarforbundet må gjennom sin hovedorganisasjon søke innflytelse for sitt syn. Første skritt på denne veien vil være å sette seg godt inn i kommisjonens innstilling og hva den vil innebære for våre medlemmer. Dette arbeidet har forbundet nå startet.

Litt over en måned etter at pensjonskomisjonen hadde avlagt sin rapport, ble neste store utredning på området arbeidsliv lagt frem - nemlig Arbeidslivslovutvalgets innstilling. Flertallet i Arbeidslivslovutvalget (ALLU) foreslår til dels dramatiske endringer i Arbeidsmiljøloven. Hovedorganisasjonene LO, UHO og YS vil kjempe i mot en rekke av disse, og står sammen om flere dissenser i innstillingen. YS, LO og UHO representerer til sammen 1,2 millioner arbeidstakere.

Organisasjonene aksepterer ikke den svekkelsen av stillingsvernet som flertallet legger opp til, og tar kraftig avstand fra forslagene om at det skal bli enklere å ansette arbeidstakere midlertidig. Flertallets forslag til endringer i arbeidstidsbestemmelsene vil gi økt makt til arbeidsgiver på bekostning av ansatte og vil kunne føre til helseskadelige arbeidstidsordninger. Forslaget åpner for individuelle avtaler om å arbeide opp til 48 timer i uka i 48 av årets uker eller 78 timer i uka i nesten elleve uker på rad. Det gis ikke automatisk rett til overtidsbetaling. Flertallet vil også tillate mer søndagsarbeid, mens YS, LO og UHO vil beholde søndagen som alminnelig fridag.

Blant de tingene YS, UHO og LO har fått gjennomslag for i utvalget er at fokuset på det psykososiale arbeidsmiljø styrkes, gjennom økte krav til organisering av arbeidet. Både arbeidsgivere og mellomledere skal ha pliktig opplæringen innen helse, miljø og sikkerhet, og loven stadfester at god ledelse er avgjørende for et godt arbeidsmiljø. Organisasjonene har fått gjennomslag for økt vern mot vold og trakassering av ansatte, og lovfestet vern av arbeidstakere som varsler fra om kritikkverdige forhold i virksomheten, de såkalte "whistleblowers".

Organisasjonene karakteriserer allikevel deler av Arbeidslivslovutvalgets forslag som en invitasjon til brutalisering av arbeidslivet.

Brutaliseringen av arbeidslivet har pågått en god tid allerede, slik det ser ut sett fra Lakkegata. Vi har hatt en merkbar økning av saker med omstilling og overtallighet som tema. Vi har også merket oss at i en del av disse sakene har klimaet i selve omstillingsprosessen blitt hardere. Med det mener jeg at en del arbeidsgivere har blitt "tøffere" i forholdet til de ansatte, mindre lydhøre overfor tillitsvalgtes innspill og mindre opptatt av å trygge de ansattes rettigheter. Det vi ikke trenger i en slik situasjon er den invitasjonen til ytterligere brutalisering som ligger i en uthuling av arbeidstidsbestemmelsene og svekkelse av stillingsvernet. Dette både fordi lovverket faktisk representerer en trygghet og en sikring av ansattes rettigheter. Men også fordi det i en uthuling av lovverket på dette punktet faktisk vil ligge et politisk signal om at det er akseptert, endatil ønskelig med et hardere arbeidsliv.

Den velkjente klyngen av argumenter som vil ledsage et slikt forslag er et ønske om større fleksibilitet, den enkeltes frihet til å velge, større rom for individuell tilpasning av arbeidet, for ikke å snakke om at dette helt sikkert er en modernisering av arbeidslivet. Til det er det bare å si at dette først og fremst dreier seg om politikk. La det ikke være tvil om at det faktisk er et politisk mål for enkelte å svekke faglige rettigheter, slik at det kan skapes rom for større uttak av overskudd i den enkelte bedrift. En svekkelse av de opparbeidede faglige rettigheter ER ikke noe annet en svekkelse av opparbeidede faglige rettigheter. Og det er ikke modernisering, det er et tilbakeskritt.

Det er betryggende at YS, LO og UHO står samlet i en slik situasjon, selv om man ikke kan la være å undres: Hvor er Akademikerne? ■

*Monica Deildok
Forbundsleder*

Slutt for den trykte bokfortegnelsen

Den trykte utgaven av Norsk bokfortegnelse har kommet med sin siste utgivelse. Etter at årskatalogen for 2002 utkom i mars 2003, vil den ikke bli videreført. Flere av de nasjonalbibliografiske produktene er blitt lagt ned de siste årene. Det er effektiviseringshensyn og en samlet økonomisk vurdering som ligger til grunn for nedleggelsene, melder Nasjonalbiblioteket. Den første norske bokfortegnelsen utkom i 1848. Registreringen til en løpende nasjonalbibliografi startet som et resultat av opprettelsen av Norske avdeling ved Universitetsbiblioteket i Oslo og ved ny lovgiving på området. Det er med andre ord en viktig epoke i norsk bokhistorie som nå er over. Flere andre land har lagt ned nasjonalbibliografien i trykt form, andre planlegger å gjøre det. I mange land hvor de tekniske forutsetningene er til stede for det, vil en webbasert nasjonalbibliografi være hovedproduktet. I Norge ser vi en jevnt økende bruk av nasjonalbibliografien på internett.

Partnerskap for elektroniske vitenkilder

Universitetsbibliotekene, ABM-utvikling og BIBSYS har inngått samarbeid omkring elektroniske vitenkilder med følgende målsetting: "Gjennom et forpliktende samarbeid skal partene etablere kostnadseffektive løsninger og gode lisensavtaler for universitetsbibliotekene som sikrer deres brukere enkel tilgang til et best mulig faglig relevant utvalg av elektroniske vitenkilder". Dette er nedfelt i intensjonsavtalen som gjelder ut året 2004. Det er etablert en styringsgruppe under ledelse av Per Morten Bryhn (UBO) og et lisensutvalg som skal vurdere tilbud og foreta prioriteringer av de elektroniske vitenkilder som universitetsbibliotekene ser som fordelaktig at det inngås fellesavtaler for. ABM-utvikling viderefører Riksbibliotekstjenestens rolle som tilrettelegger og sentral aktør under forhandlingene med produsenter. BIBSYS skal være teknisk operatør for avtalene og deltar i arbeidet etter behov. De avtaler som fremforhandles, skal også legges til rette for at andre institusjoner kan knytte seg til avtalene.

Rolig møte i forbundsstyret

■ ■ ■ **Tekst & foto: Erling Bergan**

Årets første styremøte i BF ble avholdt 9. februar, og som vanlig var det møterommet i Lakkegata som ble tatt i bruk. Det var mange styremedlemmer som hadde forfall til møtet, og mange varamedlemmer som ikke kunne. Så forbundsstyret bestod denne dagen av Monica Deildok, Mona Magnussen, Hanne Brunborg, Ritha Helland og Signe Witsø. Og fra sekretariatet stilte Thor Stadshaug og Erling Bergan.

Etter at innkalling, sakliste og referater fra tidligere møter var godkjent, kunne styret behandle "Reviderte retningslinjer for økonomisk tildeling til fylkeslagene". Det var en sak som ikke ble ferdigbehandlet på foregående styremøte. Men nå var de fleste formuleringer og meninger slik styret ønsket dem, så etter noen få justeringer i teksten ble retningslinjene vedtatt. Hensikten med dem er å ha et så avklart forhold som mulig mellom BF sentralt og fylkeslagene, og å få likeartet behandling av økonomien fylkeslagene imellom. De nye retningslinjene publiseres på BFs nettsider.

Organisasjonssekretær Thor Stadshaug ga en muntlig orientering om forbundets 2003-regnskap. Endelig regnskap kommer først når revisor har fått alle elementene på plass. Det gjelder blant annet noe momsrefusjon fra tidligere år. Men Thor kunne allerede nå slå fast at BF ser ut til å ha gått med et overskudd i 2003, kanskje i størrelsesorden 100.000 kroner. Vi har vært bedre på inntektssida det siste året, både med å få inn korrekt kontingent fra alle medlemmer og å få annonseinntekter.

Fjorårets overskudd, som altså ennå ikke var tallfestet, vedtok styret å avsette til egenkapital, etter at konfliktfondets renter er avsatt til konfliktfondet i samsvar med tidligere vedtak. Og dette kan i sin tur føre til at styret tar opp 2004-budsjettet til revisjon allerede på neste styremøtet.

Så nærmer det seg hovedoppgjør på alle tariffområder. Forbundsleder Monica Deildok orienterte om hovedlinjene i YS sitt opplegg for oppgjørene, og BFs egne føringer. Her skal ikke planene avsløres, for det er jo vanlig på disse tider at fagforbundene og hovedorganisasjonene holder de fleste kortene tett inntil brystet.

Den formelle behandlingen av krav og tilbud underveis i forhandlingsspillet, er også noe forbundsstyret må ha tenkt gjennom på forhånd. Her vedtok de å delegere til styrets arbeidsutvalg å utforme de endelige kravene til hovedoppgjøret. AU skal også bistå forbundets sentrale forhandlere underveis i forhandlingene, og medlemmene i AU skal være tilgjengelig kontinuerlig på epost og telefon når det hardner til.

Vi er ennå ikke halvveis i inneværende landsmøteperiode, men likevel må vi ta til med planlegginga av neste landsmøte. Det skal være i 2005, og styret ønsket å gå tilbake til å ha det i april måned. (I fjor var det i juni, for å sammenfalle med forbundets 10 års-jubileum.) Det skal være et to-dagers arrangement som sist, men hva slags type program, og fordeling av program-

met på disse to dagene, skal de komme tilbake til. På neste styremøte skal det settes ned en programkomite. Styret vedtok videre å stedfeste landsmøtet til et egnet og rimelig sted på strekninga Oslo-Lillestrøm-Gardermoen-Hamar.

En litt spesiell sak ble tatt opp på dette styremøtet: Kan det være aktuelt for forbundsstyret å ha et styreseminar i Alexandria til høsten? Erling Bergan, som har organisert BFs studieturer til Egypt de siste årene, hadde laget en skisse med prisanslag. Men etter en runde rundt bordet var det ingen tvil: Dette lot seg ikke gjøre av mange grunner: Egenandelen som deltakerne måtte forvente, fraværet fra jobb utenom vanlig ferietid, problem med å bruke av BFs budsjett til en såpass lang reise, m.m.

Forbundsstyret gjorde deretter opp status for vårt seminar og vår stand under bibliotekmøtet i Molde, før de avsluttet et rolig styremøte med å drøfte pensjonskomisjonens innstilling. Et stort tema med store konsekvenser, men der svært mange opplever at det er vanskelig å forstå hele det økonomiske bildet. Man anbefales å lese kortversjonen på www.pensjonsreform.no. Ellers vil det komme stoff i Bibliotekaren etter hvert. ■

Årsmøte i Rogaland fylkeslag

■ ■ ■ **Tove Helene Gausen**
Leder i Rogaland BF

Årsmøtet i Rogaland fylkeslag for 2003 ble arrangert 14. januar 2004. Årsmeldingen for 2003 ble presentert og fikk noen få rettelser av årsmøtet. Regnskapet er ikke klart hos oss enda, men vi jobber med saken.

Det ble foretatt valg på nytt styre. Vi i Rogaland hadde ikke lest vedtektene godt nok og ville i utgangspunktet velge leder for to år, for å sikre litt kontinuitet i styret. Etter en grundig gjennomgang av paragraf 12 i vedtektene ble et nytt styre valgt, alle for ett år. Det nye styret består av Tove Gausen, Sølvberget KF (leder), Bente Kvame, Stavanger museum (sekretær) og Inger Kolstad, Lundehaugen videregående skole (styremedlem). Steinar Feen, Haugesund bibliotek ble valgt til varamedlem, sammen med Silje Skold, Sølvberget KF og Lena Dommersnes, Time videregående skole.

Vi hadde en liten diskusjon om funksjonene sekretær og kasserer er verv som kan tillegges andre enn styremedlemmer. Konklusjonen var at det ikke er ønskelig, men noen ganger nødvendig.

Etter årsmøtet var avsluttet fikk vi besøk av Thor Bjarne Stads-haug fra sekretariatet i BF. Han snakket om lønnsforhandlinger i stat og kommune. Resultatet av denne diskusjonen var at vi kommer til å ha et møte om pensjonsmeldingen senere i vår samt et møte for bibliotekarene i videregående skoler om taktikk i lønnsforhandlingene. ■

Tidsskrifttilgang på New Zealand

En nylig inngått avtale gir folk på New Zealand gratis tilgang til mange tusen nett-tidsskrifter og databaser, ressurser som tidligere bare var tilgjengelig for betalende abonnenter. Det er The New Zealand Herald som skriver dette. Det er landets folkebibliotek som har slått seg sammen for å gi publikum dette tilbudet, som er tilgjengelig gjennom folke- og skolebibliotek. Utdanningsdepartementet har betalt for barne- og ungdomsskolenes deltakelse i avtalen. Det er firmaene Gale og EBSCO som er leverandører, og de tilbyr med dette tilgang til blader, tidsskrifter, referansebøker, historiske dokumenter, biografier, kart, bilder, m.m. "Dette initiativet viser bibliotekarers forpliktelse til å levere bredest mulig informasjonstilfang til sine lokalsamfunn, uansett hvor avsidesliggende eller små de måtte være", sier president Mirla Edmundson i Library and Information Association of New Zealand Aotearoa (LIANZA).

NBF trekker på åra

Valgkomiteens forslag til nytt hovedstyre i Norsk bibliotekforening viser at noen skal inn, noen skal ut, men de fleste består. Og gjennomsnittsalderen ser ut til å stige, til tross for mye diskusjon om å unngå forgubbing de siste årene. I hovedstyret vil den trolig passere 50 i neste periode. (Intet galt sagt om folk som er over 50!). Frode Bakken foreslås gjenvalgt som leder, for sin fjerde periode, den tredje på rad. Til valgkomiteen har Bakken sagt at "det definitivt vil være min siste periode i hovedstyret i NBF og jeg håper da at yngre krefter kan tre inn fra 2006". Men i denne omgang dreier det seg om å fullføre løpet mot IFLA-konferansen i Oslo neste år. Bente Bing Kleiva er foreslått som nestleder, et verv hun allerede har fungert i under Kari Gulbraars permisjon. Ellers er Carol van Nuys, Eirik Newth og Morten Haugen nye i styret, mens Helge Salvesen, Jan Rudy Kristensen, Susanne Storrønningen og Berit Ch. Nielsen fortsetter. Blant varamedlemmene er Nina Karlstrøm, Ola Eiksund og Hilde Rokkan nye, mens Bror von Krogh og Rigmor Haug fortsetter. Valgene foretas under NBFs landsmøte 24. mars i Molde.

Kvinner og menn på postlista

Biblioteksjef Toril Berge i Gloppen meldte seg på postlista biblioteknorge i februar, med en påpekning av at hun en fredag ettermiddag fant minst 15 mannsnavn blant de som hadde sendte innlegg. "Kvifor i hulaste er det sånn i 2004?", avslutta hun. Spesialbibliotekar Nina Stenbro fra Det flerspråklige bibliotek fulgte kjepphøyt opp med: "Kanskje damene er opptatt med å bygge landet og tjene folket, mens mennene har nok med å lage knuter?"

Men det er tvilsomt om feminine sarkasmer er nok til å stoppe kjeften på gutta. I 2003 ble det skrevet 2068 innlegg til postlista. Av disse ble 1037 skrevet av kvinner og 1031 av menn. Anders Ericson troner øverst på lista, med sine 141 innlegg i fjor. Steinar Lakså kom på andreplass med 85 innlegg og Frode Bakken på tredjeplass med 81 innlegg. På de neste plassene finner vi Tore Kr. Andersen, Hans Martin Fagerli og Morten Haugen. Liv Evju hadde 29 innlegg, og var dermed "beste kvinne" på en sjuende plass. Av de som skrev kun ett innlegg, var det 449 kvinner og 215 menn. (Tallene er basert på Bibliotekarens egen opptelling i postlistas nettarkiv.) Det var totalt 2203 deltakere på postlista biblioteknorge pr 1. mars i år. Av disse var 365 menn og 1838 kvinner. Mennene utgjør altså 17 prosent av liste-deltakerne, men står for 50 prosent av innleggene. Eller for å si det på en annen måte: Hver kvinne skriver i gjennomsnitt et halvt postliste-innlegg i året, mens gjennomsnittsmannen skriver 3 innlegg i året.

Ny leder i YS Privat

Inger Lise Rasmussen (50) er valgt til ny leder i YS sektor privat. Hun er også leder i NOFU (Norges Funksjonærforbund), det største forbundet i sektoren. Jack Nielsen ble valgt til 1. nestleder, han er fung. leder i Yrkestrafikkforbundet. Berit Regland ble valgt til 2. nestleder, hun leder Farmasiforbundet. Ledertroikaen i YS sektor privat velges for to år. YS Privat er størst blant YS' fem sektorer med over 50 000 medlemmer fordelt på til sammen 14 forbund.

Nettverk for store BF-arbeidsplasser

På et konflikthåndteringskurs høsten 2003 var vi flere tilstede som kom fra litt større arbeidsplasser med mange medlemmer. Vi oppdaget at vi hadde mange felles problemstillinger. Anne Woje, Elisabeth Gran og undertegnede bestemte oss derfor for å dra i gang et møte eller et erfaringsseminar for tillitsvalgte fra arbeidsteder med ti eller flere medlemmer.

Tove Helene Gausen

Tillitsvalgt ved Stavanger bibliotek

Informasjonen ut til medlemmene blir distribuert forskjellig og hyppigheten av medlemsmøter varierer veldig.

Temaet om ansettelsesprosesser var også interessant. Det er store variasjoner i praksis og mye usikkerhet rundt deltakelse i ansettelsesprosesser. Usikkerheten går blant annet på hvor mye den tillitsvalgte bør delta på intervjuet, hvordan en innstilling bør være, og hvor i en ansettelsesprosess den tillitsvalgte bør komme inn. På møtet kom det fram at er forskjellig praksis fra bibliotek til bibliotek. Det var enighet om at den tillitsvalgte bør få delta på intervjuet på lik linje med de andre som intervjuer, og ikke sitte helt taus fordi det kunne virke skremmende på arbeidssøkeren.

Omorganiseringer var det siste temaet vi diskuterte. Det var spesielt representanten fra Bærum som forklarte hvordan de opplevd den store omorganiseringen som skjedde i fjor. Det var interessant å høre om hva de hadde opplevd som vanskelig og hva som hadde gått greit, og at de til syvende og sist hadde kommet i havn tross store budsjettkutt med påfølgende oppsigelser.

Møtet ble holdt 2. februar i Oslo. Det var tre temaer oppe på møtet. Vi begynte med å diskutere den generelle tillitsvalgtrollen. Det er store forskjeller på de enkelte arbeidsplasser hvordan informasjonen flyter. Noen steder har man medbestemmelsesmøter med ledelsen og noen steder blir man hanket inn av ledelsen ved behov.

Nyttig nettverk: Et knippe tillitsvalgte fra arbeidsplasser med mange BF-medlemmer. (Foto: Roald Beck)

På andre plasser skulle omorganiseringen føre til at biblioteket sparte penger. Biblioteksjefene i Trondheim ville legge ned en filial men det førte til massive protester som gjorde at filialen ikke ble nedlagt. På Deichman er det fremdeles uavklart hvorvidt Nordtvedt filial skal legges ned. I Larvik ble fire filialer lagt ned og en filial spart. Det er forventet at biblioteket skal ha samme åpningstid med det samme personellet som man hadde før. Dette ser ut til å være et økende problem i omorganiseringsprosesser. Det skal spares, men det må ikke gå ut over åpningstiden...

Erfaringene som kom fram i løpet av dagen viste at tillitsmannsarbeidet drives ganske forskjellig på de ulike arbeidsplassene. Det var enighet om at kontakten med andre var viktig og at en kan dra nytte av hverandres erfaringer. Særlig når det gjaldt forberedelser til og gjennomføring av lønnsforhandlinger var det mange som ønsket mer støtte. Det ble derfor avtalt at neste kursdag/erfaringseminar i dette nettverket skulle dreie seg om arbeidet med lønnsforhandlingene som tillitsvalgt.

Hvilken støtte ønsker vi så fra BF, eller hvordan kan BF bidra til å skolere oss bedre for å gjøre en god jobb på den enkelte arbeidsplass?

Det er viktig for en tillitsvalgt å føle trygghet i oppgaven en har påtatt seg. Jo flere medlemmer en skal ivareta, jo viktigere blir det å føle seg sikker i rollen. Sikkerhet oppnår en ved både kunnskap og erfaring. Skolering blir derfor viktig. "Pakken" med kurs for tillitsvalgte som BF kjører, kan utvides for dem som har behov for å gå mer i dybden på enkelte tema. Det kan for eksempel gjelde arbeidet med lønnsforhandlinger, siden dette er et område som mange medlemmer bryr seg mye om.

Mht erfaring, så trenger en heldigvis ikke gjøre alt selv. Her kommer kontaktnettverket inn som en viktig støttespiller. En kan lære av andres erfaringer uten å måtte lete seg fram til alle løsninger på egen hånd, eller gjøre alle feilene selv. Å få støtte av BF til å utvikle nettverket på en funksjonell måte blir derfor viktig. Et område på BF veven ble nevnt på møtet. Det bør inneholde navn og e-postadresser/tlf, men også i stikkordsform opplysninger om type organisasjon, hvordan arbeidet er organisert lokalt (evt. medbestemmelsesmøter etc.), hvem som er for- ▶

Initiativtakere til nettverksmøtet: Fra venstre Elisabeth Gran fra Asker bibliotek, Anne Woje fra Fredrikstad bibliotek og Tove Helene Gausen fra Stavanger bibliotek. (Foto: Roald Beck)

Sørlandets litteraturpris 2004

Årets kandidater til Sørlandets litteraturpris ble offentliggjort i Arendal bibliotek forrige måned. Juryen har nominert fem bøker som publikum kan stemme på fram til 27. mars. Stemmesedler ligger hos bokhandlere og bibliotek i Agder, og man kan stemme på internett: <http://www.aa.fylkesbibl.no/litteraturpris/>. De nominerte forfatterne er Rune Belsvik (Dustefjerten og den store sommarferien). - Cappelen), Kjetil A. Brottveit (Natradioen. - Oktober), Pål Gitmark Eriksen (Tilhørende havet. - Gyldendal), Egil Børre Johnsen (Fola, fola Blakken. En biografi om Nordahl Rolfsen. - Andresen & Butenschøn) og Øystein Lønn (Simens stormer. - Gyldendal). Sørlandets litteraturpris overrekkes på den Internasjonale bokdagen 23. april. I år er det leder for aksjon Les! Aslak Sira Myhre som skal dele ut prisen i Arendal. Bak Sørlandets litteraturpris står bokhandlere og folkebibliotek i Agder. Prisen er på 15 000,- samt et kunstverk av en sørlandskunstner.

NFF om kulturmeldinga

Norsk fagbibliotekforening (NFF) har sendt sine kommentarer til St.meld. nr. 48 (2002-2003) "Kulturpolitikk fram mot 2014" til Kulturkomitéen i Stortinget. Der påpeker NFF blant annet at universitets- og høgskolebibliotekene bør kompenseres for å sende ut adskillig større mengder dokumenter på fjernlån enn de låner inn til egne brukere. Dette setter de opp mot Nasjonalbiblioteket, og skriver: "NFF ønsker å fremme spørsmål om hva slags tjenester og produkter bibliotekene og brukerne får for den sterke satsingen på Nasjonalbiblioteket." Om Norsk Digitalt Bibliotek påpeker de lant annet finansieringsproblemet. Og i kommentarene til "et sømløst bibliotektilbud" fremmer de forslag om at "Folkebibliotekene bør få tilbud om å øke egen kompetanse for å ivareta behovene til de som tar etter- og videreutdanning og andre med spesielle behov for faglitteratur", mens de ønsker å beholde de eksisterende låneveiene i fjernlånssamarbeidet.

Beste tegneserie i 2003

Lesere og publikum avgjør hvem som får Sproing-prisen for 2003. Avstemningen foregikk på tegn.no i februar. I løpet av prisens 16 år har kjente tegneserieskapere som Frode Øverli, Karine Haaland og Steffen Kverneland fått prisen. I fjor gikk den norske prisen til Ronny Haugeland og hans ukonvensjonelle serie Downs Duck. Nominasjonene til denne tegneseriens Oscar inneholder i år bl.a. navn som Tor Ærlig for "Hjertemosaikk", og Tore Strand Olsen og Ola Hegdal for "Blått Blod", i klassen for beste norske serie. Det er også en klasse for beste oversatte serie. Og nytt av året er klassen "Årets nykommer", en slags tegneseriens svar på Tarjei Vesaas debutantpris. Det kommer stadig flere dyktige serieskapere her til lands og juryen har derfor sett det som nødvendig å skille de ferskeste fra de mer etablerte.

Ny filial åpnet i Pasvik

21. februar åpna Sør-Varanger bibliotek en ny filial på Svanvik. Det er ikke hverdagskost å etablere nye filialer i bibliotek-Norge. Kommunens aktive biblioteksjef Vidar Lund var da også høyt oppe: - Dette var artig, filialopning kan tilrådest som vitamininnspøyting!, meldte han på postlista. Den nye filialen er lokalisert sammen med kafé, butikk og galleri. Alt ble høytidelig åpnet under navnet Pasviktunet. Fungerende ordfører Cecilie Hansen fikk være den første låneren i ny-filialen. Hun valgte selvsagt lokallitteratur, "Pasvikdalen" av Steinar Wikan, melder Sør-Varanger Avis.

Aktive på nettet

Undersøkelser viser at det på internett finnes godt over 2600 fagforeningsnettsteder av forskjellig karakter. Noen er passive, mens andre sprudler av kreativitet og nye former å drive faglig arbeid på, skriver LO-Aktuelt. Spesielt innenfor teknologibransjer tenkes det nytt. Det sveitsiske "///syndikat" kartlegger lønnsnivået til sveitsiske it-ansatte. I en bransje hvor lønn er en godt bevart hemmelighet, har så langt over 5400 it-ansatte fortalt hva de tjener. I følge ILOs World of Work Magazine betyr det at nettstedet har fått så stor tyngde at det fungerer som et aktivt redskap i lønnskampen.

- handlingspart, evt. planer som er lagt for lønnspolitikk, rutiner for ansettelser, etc. slik at det blir en kunnskapsbank/erfaringsbank vi kan dele. Her må vi selvfølgelig bidra med opplysningene selv. En vil da rask kunne se hvem det kan være nyttig å kontakte i den konkrete situasjonen en trenger støtte i.

Det kunne også være ønskelig med et besøk fra Forbundet til et medlemsmøte i større foreninger. Der kan en få diskutere mer lokale forhold - og kanskje også øke interessen blant medlemmene for arbeidet som gjøres og mulighetene for å bruke tillitsvalgtapparatet mer aktivt.

BF kan med fordel lage noen generelle anbefalinger som gir retningslinjer for hvordan tillitsvalgte kan og bør jobbe. Et godt eksempel på når det er greit å ha noen retningslinjer, er under ansettelsesintervjuer. Det blir gjort forskjellig fra arbeidsplass til arbeidsplass. Som nokså ny tillitsvalgt eller selv etter å ha vært med noen år kan det være greit å vite hvordan BF stiller seg til hvordan man som tillitsvalgt bør opptre. Det samme gjelder rutiner for medbestemmelse, hvordan man informerer medlemmene sine osv. Hvis man som ny i arbeidslivet og ny som tillitsvalgt ikke vet så mye om hvordan man bør jobbe som tillitsvalgt kan det være greit å ha noen retningslinjer å jobbe ut fra. Alle må selvfølgelig gjøre det som passer best for den enkelte og den enkeltes arbeidsplass, men det går an å bruke de generelle retningslinjene som et utgangspunkt.

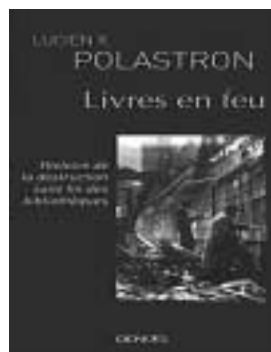
Kanskje BF sitt sekretariat også skulle sette seg ned og utarbeide noen retningslinjer for hvordan den tillitsvalgte skal opptre i slike omorganiseringsprosesser. Det at tillitsvalgte i slike prosesser ofte kommer mellom barken og veden er et faktum. På møtet kom det opp spørsmål om hva man kan gjøre i slike situasjoner. Det er åpenbart at lojaliteten hos den tillitsvalgte skal ligge hos medlemmene. Men hvis man får høre om ting som ikke skal ut, hva gjør man da?

Jeg kunne til slutt også ønske meg at BF begynner å kurse klubbstyrene på lik linje med tillitsvalgte. Når utvalget kommer fram til hva som er en klubb og hvor stor den skal være før det er hensiktsmessig å danne et klubbstyre, vil det åpenbart bli et behov for å lære litt om klubbstyrearbeid og hvordan det skal organiseres. ■

Ny bok om øydelegging av bibliotek

Franske Lucien Xavier Polastron, bibliofil og ekspert på kalliografi og bokproduksjon, har skrevet ei omfattende bok om øydelegging av bibliotek gjennom tidene. Boka heiter *Bøker i brann*: historia om den uendelige øydelegginga av biblioteka. Boka omhandler episodar som vil vere kjende for dei fleste, anten det gjeld ulykker som brannen i Alexandria i 48 fKr. eller systematisk plundring under t.d. Caesar, Hitler og Pol Pot. Her er det også tilfelle av erstatning av bibliotek med litteratur tilpassa nye regime, t.d. under den spanske Inkvisisjon.

David Beadle
Biblioteksjef
Haram kommune

Religion har naturlegvis også vore eit påskudd for å øydelegge bibliotek. Eit nyare døme er dei 30 000 gamle manuskript ved Institutt for orientalske studiar i Bhandarkar, då pøbelen gjekk amok fordi biblioteket hadde ei bok frå Oxford om ein muslimsk konge. Boka skildrar korleis amerikanarane tilsynelatande lot Nasjonalbiblioteket i Bagdad bli plundra i 2003, og korleis ei gruppe bibliotekarar frå LC var snart på plass etterpå. Det er kjekt å sjå korleis biblioteka har vorte bygd opp igjen, ofte med internasjonal godvilje. Eit spesielt hyggeleg døme sett i eit historisk perspektiv er austerrikarane som har betalt for taket til biblioteket i Sarajevo, skjønt mykje gjenstår før dette kan opne på nytt. Med i Polastron sin definisjon av å øydelegge bibliotek er korleis store mediagrupper prøver å overta forlag for å digitalisere referansejelder og tene pengar på det.

Boka foreligg føreløbig berre på fransk, men det er håp om at det kan bli oversatt til engelsk: *Livres en feu: Histoire de la destruction sans fin des bibliothèques* / Lucien Xavier Polastron. - Denoël, 430 s. 22 €. ■

Bredere Master-tilbud i Oslo

Har du grunnutdanning som bibliotekar og ønsker å bruke noen år på å fordype deg i deler av bibliotekfaget? Da kan du ta mastergrad i bibliotek- og informasjonsvitenskap ved Høgskolen i Oslo. Bredden i tilbudene er nå større enn noen gang. Det er ikke lenger bare et studium for datafrikene blant oss.

- Kanskje de ikke vet hva sivilbibliotekarer er gode for. Og det kan det være mange grunner til. Vi er ikke så mange og har ikke vært så flinke til å synliggjøre oss selv. Høgskolen har vel heller ikke satsa nok på å synliggjøre de ut-

eksaminerte, hevder Marit Kristine. Hun skal begynne å søke jobb nå og regner med at det skal gå i boks, selv om arbeidsmarkedet virker trangere.

- Sivilbibliotekarer fra tidligere kull forteller oss at de har fått jobber de trives i, med varierte arbeidsoppgaver, sier Mona, som legger til at faglig fordypning er en vel så stor drivkraft for å søke studiet som høyere lønn.

Det er i krysningen mellom bibliotek og IT at sivilbibliotekarene har hatt sin styrke. - En sivilbibliotekar med jobb i et datafirma fortalte meg at de har kunder som heller vil snakke med ham enn med en ingeniør. Ikke fordi han er flinkere, men kanskje fordi han kan litt mer om brukersiden og samfunnet enn datafolk ofte kan, sier Marit Kristine Ådland.

Nå tilbyr altså høgskolen flere fordypningsemner i Mastergrad-studiet, uten å gi slipp på styrken i den tradisjonelle IT-retninga. - Dette er studium jeg gjerne anbefaler bibliotekarer å ta. Selv er jeg veldig fornøyd med valget. De nye tilbudene vil nok gjøre dette enda mer attraktivt, sier Mona Thomassen til slutt. Mer informasjon finnes på www.hio.no/jbi. ■

Mona Thomassen (t.v.) og Marit Kristine Ådland anbefaler mastergradsstudiet i bibliotek- og informasjonsvitenskap: - De nye tilbudene vil nok gjøre dette enda mer attraktivt.

■ ■ ■ Tekst & foto: Erling Bergan

Vi kalte det VU en gang. Det sto for *videreutdanninga*, og var bibliotekarers eneste mulighet til fordypningsstudium i Norge. Så oppjusterte høgskolen navnebruken og de uteksaminerte fikk kalle seg *diplombibliotekar*. For noen år siden skiftet det navn igjen, til dagens *sivilbibliotekarstudiet*. Men det er ikke slutt med det: Nå blir dette et *Masterstudium*. Harmonisering av gradsbetegnelser i Europa har nådd også bibliotekarutdanningene i Norge.

Studiet har tradisjonelt fokusert på kunnskapsorganisasjon, gjenfinning og IT. Denne styrken ønsker høgskolen å beholde og utvikle videre, samtidig som de nå tilbyr nye felt innen masterstudiet: "Litteraturformidling" og "Bibliotek og samfunn". Hvert emneområde består av moduler, som kan settes sammen på ulikt vis av den enkelte student.

- Selv om det er noen anbefalte løp, kan det også lages spennende hybrider, sier professor Ragnar Audunson. Han har fagansvaret for mastergraden og håper på god søkning til dette tilbudet. Søknadsfristen for studieåret 2003-2004 er 15. april.

Masterstudiet er i utgangspunktet toårig. Det består av en kursdel og en masteroppgave. Kursdelen kan gjennomføres på heltid, med to kurs per semester. Eller det kan gjøres på deltid med ett kurs i semesteret.

- Fra i år legger vi til rette for fjernstudenter. Ett av kursene våre vil hvert semester bli lagt i blokk, sier Audunson. Dette semesteret gjelder det kurset "Kunnskapsledelse". Selve Masteroppgaven har et omfang som er beregnet til ¾ år på full tid. Eller 45 studiepoeng som det heter nå.

Marit Kristine Ådland og Mona Thomassen går siste året av sivilbibliotekarstudiet. De trives godt og har god tro på jobbmulighetene når de er ferdige. I tidligere kull har mange gått til privat sektor, ofte ikke i bibliotek i det hele tatt. Men hvorfor er sivilbibliotekarene ikke er mer kjent og etterspurt i vanlige bibliotek?

Forskjell på læringscenter og bibliotek?

Fenomenet har vært over oss i lengre tid. Helt siden Hans Martin Fagerli i 1996 ba Graham Bulpitt holde foredrag for hovedbibliotekarene i de statlige høyskolene. Det resulterte i en karavane av studiebesøk til Bulpitts Learning Centre ved Sheffield Hallam University. Læringscenter var på alles lepper. Har dette ført til reelle endringer i norske høyskolebibliotek? Eller er læringscenter bare et nyord for moderne bibliotek ved lærestedene?

■ ■ ■ Tekst & foto: Erling Bergan

Vi har besøkt Høgskolen i Hedmark. Ved avdeling for lærerutdanning i Hamar har de fremdeles bibliotek, selv om dette inngikk i et nybygg med læringscenter for noen år siden. Skiltet ved inngangen forteller om de kjente elementene som man forventer skal inngå: bibliotek, mediesenter, PC-rom, grupperom og lesesal. Og i biblioteket er det plasser for å studere, både individuelt og i grupper. PC-er er spredd rundt i lokalet, i tillegg til de som er konsentrert på PC-rommet.

- Vi ser at studenter lærer på ulike måter. Oppgavene de skal løse i studietida er varierte. I perioder trenger de gruppearbeidsplasser eller en arbeidsplass med PC, i andre perioder trenger de en plass hvor de kan lese og tenke i fred. Det vi er ekstra fornøyd med her, er at disse arbeidsplassene er spredd i det samme åpne området: Vi ser at når vennegrupper kommer hit så forsvinner noen inn

der det er stille og noen der det er mer liv og røre. Enhver ser ut til å finne en plass der de trives.

Det er avdelingsbibliotekar Eva Reiten Sæta som sier dette. Hun er avdelingsleder ved biblioteket og en viktig pådriver for endringene som har skjedd. Selv roser hun bibliotekarene: - Jeg er imponert over personalet her som stadig oppdaterer seg på nye områder for å kunne hjelpe brukerne på beste måte. De har kurset seg i ulike elektroniske støttesystem, blant annet ClassFronter. Vi har nå "fredet" en halv dag i måneden til kursing av oss selv.

- Besøker lærerne biblioteket mer nå enn før?

- Både ja og nei. De kommer mer for å veilede studenter, enten de arbeider i grupper eller sliter med oppgaver på egen hånd. Men siden det elektroniske biblioteket vårt utvikles med bedre funksjonalitet og

mer fulltekst, finner lærerne stadig mer av det de trenger fra arbeidsplassen på sitt eget kontor - uten å måtte komme på biblioteket. Og slik vil vi at det skal være. Vi jobber jo for å tilrettelegge gode elektroniske ressurser.

- Svekker dette kontakten med fagpersonalet?

- Nei, vi er kommet nærmere fagpersonalet. Vi må samarbeide med mange grupper i personalet for å kunne gi studentene god støtte, sier Sæta.

Kristin Røijen har vært sentral i å utvikle et vektallsbasert kurs i informasjonskompetanse ved Høgskolen i Hedmark. Læringscenter dreier seg ikke bare om organisering av lokaler, men kanskje mer om en annen måte å organisere læring på.

Hun er opptatt av at fokus må være på tilrettelegging for studentenes behov: - Skulle jeg komme med ett råd til andre som vil utvikle biblioteket i samme retning, måtte det være at de lar organisatoriske ting ligge i den prosessen de skal gjennom. Hvis man først drar inn dette med omorganisering, så vil noen bli opptatt av å passe sin plass i organisasjonen i stedet for å finne de beste løsningene for å tjene studentene. Etterpå kan man gjøre endringer i organiseringa, hvis det er nødvendig, sier Sæta.

Det er altså ikke omorganisering som står øverst på agendaen de nærmeste årene: - Den største utfordringa nå er å lage et opplegg i informasjonskompetanse for lærere og studenter. Det er utviklet et slikt vekttallsbasert kurs som brukes på Rena. Det blir nå tilpasset undervisningsopplegget her, forteller Eva Reiten Sæta.

Kristin Røijen er bibliotekar ved høgskolens avdeling på Rena. Hun har stått sentralt i utviklingen av informasjonskompetanse-kurset. - Vi ville ikke lenger holde på med de frivillige brukeropplæringskursene. Og for å få dette obligatorisk, måtte det inn i en studieplan. Vi ville lage et kurs som var generelt, men som kunne tilpasses spesielle studier og tas i bruk forskjellige steder, forteller Kristin. Kurset gir 6 studiepoeng og tilbys foreløpig bare for studentene på Rena. Det har gått to ganger og Kristin Røijen har gjort seg noen tanker om hvordan det bør utvikles videre:

- Det må drives mer i retning av et skrivekurs. Informasjonskompetansen må gjøre dem bedre i stand til å dokumentere det de sier i tekstene de skriver.

Erfaringen er at studentene blir mer obs på hele det publiserende universet gjennom kurset. Og da må vi få tydeligere fram sammenhengen mellom kildene de bruker og tekstene de skriver, fremhever Kristin. Dette er blant de erfaringene som avdelinga i Hamar vil bygge videre på i sitt undervisningsopplegg i informasjonskompetanse.

Så, er dette noe annet enn utvikling av tjenester i et moderne undervisningsbibliotek? Hva skiller egentlig bibliotek fra læringscenter? I et notat Eva Reiten Sæta skrev til arkitekten for nybygget i 1998, heter det:

”Vårt bibliotek har på grunn av trangboddhet, utviklet seg til et arkiv for informasjon og kunnskap. Vårt mål i forhold til studentene, er å utvikle biblioteket til en læringsarena, ved å tilrettelegge varierte former for studieplasser i tilknytning til samlingene.”

På vår vei ut passerer vi skranken, der en studentvakt har egen plass for å svare på it-spørsmål. Biblioteket ved lærerutdanninga i Hamar har åpenbart blitt noe mer enn det var før. Og med et besøkstall 2,5 ganger større enn tidligere år, må det også ha blitt et mye bedre tilbud for studentene. Så kan vi kanskje kalle det hva vi vil?

Eva Reiten Sæta ville foretrukket å kalle det et læringsressurscenter. - Skal vi være litt nøye med terminologien, så dreier det seg om en samlet tilrettelegging av læringsressurser, sier hun. Men for en besøkende er det ingen tvil: Kristin, Eva og deres kollegaer er mer opptatt av tjenestene de yter enn hvilket navn de skal ha. ■

Eva Reiten Sæta er avdelingsleder i biblioteket for lærerutdanninga ved Høgskolen i Hedmark. Med nybygget kom også endringer som gjorde biblioteket til en del av et læringscenter.

Det nærmer seg hovedoppgjør

Vi står foran et vanskelig tariffoppgjør i flere sektorer. Det var hovedbudskapet til YS-leder Randi Bjørgen da YS hadde inntektspolitisk konferanse 11. februar. Finansminister Per-Kristian Foss repliserte at det må være lettere å ta et tariffoppgjør nå, gitt den gode situasjonen i norsk økonomi.

■ ■ ■ Tekst & foto: Erling Bergan

Slik skyggebokses det hver vår i Norge. Foss, Norman, Valla, Bjørgen, Folkestad og mange flere sender ut sine formuleringer for å bygge opp til de lange netter i mai, når alt avgjøres av søvndrukne forhandlere på overtid. I fjor ble det kastet inn store og prinsipielle endringer spesielt i KS-sektoren og i NAVO-området helt på tampen. Men de økonomiske rammene var lagt langt tidligere.

Og det var nettopp det økonomiske grunnlaget for årets oppgjør som var ett av hovedtemaene under YS-konferansen. Selv om arbeidstakersida ikke utbasunerer "moderat", er det mange som synes de hører nettopp dette som rettesnor for årets krav. Randi Bjørgen sa det slik: "I årets hovedoppgjør må vi forholde oss til rammebetingelsene som foreligger og den økonomiske situasjonen. Det er viktig å være realistisk og ikke skru forventningen i været. Fjorårets oppgjør og inflasjonen det siste året har bidratt til en tilfredsstillende utvikling av kjøpekraften. Når det er sagt, må vi ikke glemme at enkelte av våre medlemmer ikke har fått tatt del i denne utviklingen, og derfor må kunne løftes opp på andres nivå."

Det som kanskje er et enda tydeligere trekk ved årets oppgjør, er at kampen vil stå om hvilke elementer det faktisk skal forhandles om. Tjenestepensjon i privat sektor er den store faktoren i denne sammenhengen. Dette vil trolig være det prioriterte kravet fra YS i privat sektor, sa Bjørgen etter å ha lyttet til debatten på YS-konferansen. Men dette kan fort bli en uoversiktlig situasjon, der pensjonskommisjonens forslag, som ikke Stortinget har behandlet ennå, blandes sammen med ulike tjenestepensjoner på de enkelte tariffområder og arbeidsplasser. Per-Kristian Foss signaliserte at tjenestepensjonen i offentlig sektor ikke er forhandlings tema, selv om KS har antydnet dette tidligere.

Bibliotekarforbundet kom godt ut av det vanskelige oppgjøret for to år siden. Spesielt fordelinga av stillinger på kapittel 4 og 5 på KS-sektoren, som forbundsledelsen måtte ta stilling til i innspurten, ble håndtert på en måte som BF-ere flest har sett som god i den situasjonen som rådet da. Hvordan partene skal takle denne "kapittel-delinga" i årets oppgjør, er et åpent spørsmål. Spenningsmomentene på statlig område, i Oslo kommune og i privat sektor er også mange. ■

Leder Randi Bjørgen og sjeføkonom Bjørn Tore Stølen i YS forbereder seg på et tariffoppgjør der de vil forhandle om tjenestepensjon i privat sektor.

Finansminister Per-Kristian Foss takkes etter talen den inntektspolitiske konferansen til YS i februar. Det spørres om han takkes like mye etter at årets tariffoppgjør er ferdig til sommeren.

La oss ta imot 4000!

■ ■ ■ **Tekst & foto: Erling Bergan**

For den vanlige deltaker er det fremdeles lenge til IFLA-konferansen i Oslo i august neste år. Men for arrangørene er det mye som skal gjøres før 4000 deltakere fra over 100 land setter seg forventningfullt i Oslo Spektrum. Bibliotekmiljøet i Oslo-området må mobiliseres.

Onsdag 18. februar inviterte Deichmanske bibliotek til møte for å sparke i gang fotfolket. Man ønsket ideer og entusiasme. Det fikk de kanskje også. Men møtet ga også grunn til å spørre om det norske bibliotekmiljøet har format til denne oppgaven. En lengre diskusjon om eventuelt å kunne tilby privat innkvartering som supplement til hotell, ga grunn til å tvile. At noen gjerne så at IFLA-konferansen i Oslo kunne avsluttes med en merkelapp av typen "the greatest games ever", vitnet også om et engasjement litt ute av fokus. Men jordnære og fornuftige spørsmål ble også drøftet, som f.eks. behovet for en mal for hvordan ta imot besøkende til sitt bibliotek.

Deichman har valgt å ha fokus på deltakelse fra sør, som hovedansvarlig for sitt engasjement. Det er jo forbillig å ha et solidarisk perspektiv på gjestfriheten. Men folk fra sør kommer ikke hit først og fremst for at vi skal være opptatt av dem, men heller for at de er opptatt av oss. Derfor må nok Deichman finne et fokus til, et som gjelder trekk ved egne bibliotekstjenester som de ønsker å vise fram.

Generalsekretær for IFLA 2005 i Oslo er Ann Margret Hauknes. Hun kunne melde om seks komiteer som er i ferd med å bli opprettet, for faglig program, kulturprogram, sosialt program, organisering, informasjon og økonomi. Hun la spesiell vekt på mobilisering av frivillige, som arrangementet trenger 200 av. Det blir nok bibliotekstudentene på Bislet som må fylle den rollen. For hvem skal ellers holde Oslo-bibliotekene åpne for besøk, og være vanlige lokale deltakere på de faglige møtene? ■

Ann Margret Hauknes skal lose arrangementsforberedelsene fram til IFLA-konferansen i Oslo i august 2005. Hun kunne registrere både entusiasme og usikkerhet da bibliotekmiljøet i Oslo-området hadde møte for å sparke i gang det lokale engasjementet.

Stadig flere bibliotek velger
Bibliotekenes IT-senter som sin samarbeidspartner

Ikke nødvendigvis fordi vi er størst ...

Størst betyr også bedre funksjonalitet.

Vårt store produktspekter betyr at vi kan tilby deg flere ulike IT-systemer som kan skreddersys dine behov, enten du er stor eller liten. Derfor finnes både folke-, fag- og skolebibliotek blant våre kunder, i tillegg til universitets- og høyskolebibliotek. Våre hovedprodukter ALEPH, MetaLib/SFX og Mikromarc kan tilpasses og formes etter størrelse og behov. Dette gir deg utvidede valgmuligheter og stor grad av fleksibilitet og tilpasning innen mange ulike områder.

”Felleskatalog for narkomane?”

Yrkesetiske dilemma for bibliotekarar

Hendingane som er omtalt i denne serien er basert på verkelege erfaringar i norske bibliotek, men dei einskilde historiane kan ikkje knyttast direkte til eit enkelt bibliotek, ein enkelt bibliotekar eller ei spesifikk hending. Bibliotekaren tar gjerne i mot fleire eksempel som kan nyttast som råmateriale til denne serien. Send til Stig Elvis Furset på stig.furset@rygge.kommune.no.

i uorganiserte former, i den forstand at dei ikkje har danna nokon klubb eller blitt ein del av idrettslaget.

Det er ei kjent sak i bygda at mange anser miljøet for å vere usunt. Ikkje minst ser ein med bekymring på at enkelte ungdommar har blitt tiltrukke av miljøet. Politiet har gjennomført ein razzia hos han som blir sett på som leiar i miljøet, Ola Normann, og dei gjorde då eit mindre narkotikabeslag, men ingen av dei andre ”medlemmene” har så langt vore involverte i nokon form for kriminalitet.

Biblioteket i kommunen ligg i kommunesenteret, i tilknytning til kjøpesenteret, kor der også er ein bokhandel som biblioteket bruker når dei skal kjøpe inn nye bøker.

Ola Normann kjem ein ettermiddag inn i biblioteket og spør etter ei bok som heiter ”Doping - medikamentbruk i idretten” av Nathaniel Phillips. Bibliotekaren finn ikkje boka i eigen katalog, og noterer ønsket.

Bibliotekaren vender seg deretter til bokhandelen for å kjøpe inn boka. Der seier dei at Ola Normann har prøvd å få tak i denne boka hos dei også, men at dei, etter å ha sett på innhaldet, bestemte seg for at det ikkje var ei bok dei kunne ha opent tilgjengeleg i sine hyller, i frykt for reaksjonar som eventuelt måtte komme.

Grunnen er at boka framstiller bruk av anabole steroider som relativt ufarleg. Den inneheld også spesifikke oppskrifter på bruk av dette, også i forhold til korleis ein kan sno seg unna dopingtestar. Om ein narkoman skulle skrive sin versjon av Felleskatalogen ville den sikkert hatt same form som boka til Nathaniel Phillips. Boka er ikkje ulovleg.

Kva gjer bibliotekaren? ■

■ ■ ■ Historia

Stig Elvis Furset
Bibliotekar,
Rygge bibliotek

Bole kommune er ein midtels stor norsk kommune, med relativt oversiktlege forhold. Spør du dei som bur der vil nok flesteparten seie at det er eit ”alle-kjenner-alle-miljø” i bygdene. Folk har oppfatta det som ein trygg kommune, med gode oppvekstvilkår for unge.

Men i det siste har folk begynt å kjenne seg meir utrygge. Det har samanheng med at det er i ferd med å bygge seg opp eit kroppsbyggarmiljø i kommunesenteret Bolvik. Dette miljøet driv med dette

Kommentar I

Gunn Fosheim
Moss bibliotek

Min første tanke etter å ha lest om livet i Bole kommune var ganske klar: Ola

Normann får Nathaniel Phillips bok av meg uten særlige betenkeligheter. Min andre tanke var også ganske klar: Denne boka kjøper ikke biblioteket i første omgang, her bruker jeg fjernlånet

Ved å velge denne løsningen vil kanskje noen mene jeg smyger meg unna et etisk dilemma. Men jeg forutsetter at økonomien ved Bole bibliotek er like anstrengt som hos oss og da må innkjøp strengt prioriteres! Jeg ser at Phillips er kjøpt inn ved mange fag- og forskningsbibliotek og ved noen folkebibliotek og er slik enkel å få tak i. Derfor mener jeg den beste løsningen i denne tenkte situasjonen er å skaffe boka på fjernlån.

Men skulle flere av Ola Normanns venner eller andre av bygdas folk komme innom å spørre biblioteket etter boka, ville jeg kjøpe den. Flere fjernlån blir

like dyrt som kjøp. Sjøl om boka synes faglig tvilsom, er den lovlig utgitt og kjøpt inn ved mange av landets bibliotek. At jeg og andre ikke liker innholdet kan ikke bety at bok ikke skal kjøpes inn. Jeg liker ikke alltid å låne ut Hitlers "Min kamp" heller! Biblioteket skal jo nettopp være et sted der den enkelte kan ha tilgang til bøker og annen informasjon uten formynderi eller annen sensur.

Samtidig med dette innkjøpet ville jeg legge arbeid i å finne fram til annen litteratur om doping og anabole steroider, der det legges vekt på å vise hvilke helseskader medikamentbruk i ulike sammenhenger kan føre til og hvor også dopingens etiske sider diskuteres. Biblioteket skal jo også gi den enkelte mulighet til å få belyst en sak fra flere sider.

Jeg ser ikke bort fra at jeg ved å gjøre boka tilgjengelig vil få kritikk fra deler av Boles befolkning. Slik kritikk kan være ubehagelig. Da er det viktig at jeg har tenkt igjennom problemstillingen og har klare begrunnelser for de valg jeg på bibliotekets vegne har tatt. På forhånd å bøye av for reaksjoner man tror kan komme, slik som bokhandelen i Bole synes å ha gjort, er i beste fall underlig. ■

Kommentar II

Kirsti Sand
Trondheim
folkebibliotek

Bibliotekets oppgave er å skaffe til veie det lånerne spør etter. Dette må gjelde uansett om låneren bor i en større by eller på et mindre sted.

I denne saken mener jeg at bibliotekaren bør skaffe boka. Boka er ikke ulovlig, og i følge SAMBOK finnes det flere eksemplarer av den i norske bibliotek. Den kan derfor lånes via fjernlån. Biblioteket trenger ikke nødvendigvis kjøpe den inn.

Boka har et kontroversielt innhold, men etter min mening er det ikke bibliotekets oppgave å sensurere hva lånerne skal få tilgang til.

Bolvik er et sted der "alle kjenner alle" og både bibliotekaren og bokhandleren vet hvem Ola Normann er når han kommer og spør etter boka. Hadde dette vært et større bibliotek hadde låneren blitt mer anonym, og man hadde ikke nødvendigvis visst hvem han var. Man hadde heller ikke stilt spørsmål om man skulle skaffe den aktuelle boka til veie.

Det er viktig at bibliotekbrukere på mindre steder har den samme retten til å etterspørre bøker som de som bor på steder som er mindre "gjennomsiktige", uten å bli sensurert av bibliotekaren.

Når det gjelder det usunne miljøet som er under utvikling i Bolvik, mener jeg at det må være foreldrenes, skolens og politiets oppgave å følge med på hva som skjer der.

Det biblioteket kan gjøre i denne sammenhengen er å lage en temautstilling med materiale som viser forskjellige syn på emnet. Biblioteket kan også invitere de aktuelle skolene til å samarbeide om utstilling eller om en temadag, og skaffe aktuelt materiale til veie. På den måten kan man nå ungdommene som er tiltrukket av miljøet og gi dem mer allsidig informasjon om det aktuelle temaet. ■

”Birkedalprisen 2003”

- og andre tekster om barne- og ungdomslitteratur

Årboka Litteratur for barn og unge (LBU) har blitt en hjørnestein i barnebokverdenen. Nå foreligger sjuende utgave, og Morten Haugen anbefaler boka varmt, med smakebiter og presentasjon av årbokkonseptet.

Morten Haugen
Biblioteksjef i Ørland kommune

Jeg vil åpne med å referere fra Arnt Birkedals rølpe-grundige artikkel om trendene i den nye barne- og ungdomslitteraturen. Han har seks kategorier:

- dei rasande festlege ”unge” menn
- desse sarte frynsete ungpikene frå beste vestkant
- fantasy!!! fantasy!!!
- ikkje ein sporv fell til jorda (bøker om døden)
- seriar - opp og i mente
- ”jente ønskjer seg hund eller kanin”

Og avrunder med å anbefale 6 forfattere som er ”noko nytt og anna”: Løes, Männikös Esp, Røsslands Pøde-bøker, Laberg, Ustads Vokter-bøker, og Lundes Sanger fra rom 22. På åtte raske sider får Arnt Birkedal gitt meg leken innsikt i barneboktrendene, og han avrunder med ”Birkedalprisen 2003”, som uventet går til debutanten Berit Vatne Vik.

Birkedals artikkel står i ”Årboka LBU” 2004. Og den er omkranset av to artikler som er ganske annerledes, men som alle tre er godt innenfor LBU-genrene. Jannike O. Bakke skriver om Hæge Follæg Pedersens ungdomsromaner, med utgangspunkt i sin hovedoppgave i nordisk. Høgskoledosent Lise Iversen Kulbrandstad (Hamar) skriver om et prosjekt hvor 10-klassinger vurderer 6 ungdomsbøker i lys av åpningskapitlene.

Årboka har funnet en form. Hver årgang inneholder et forfatterintervju (Osland og Sortland de to siste årene), fjoråret sett med to barnebokanmelderes øyne, kulturarkeologiske bidrag fra Einar Økland (og willy b), publisering av viktige foredrag innen feltet (Gaarder, Høverstad), utdrag fra forskningsarbeider og hovedoppgaver om barnelitteratur og kortartikler om egen skrivepraksis fra dagens forfattere. Selvsagt har årboka også bibliografi og statistikk.

Karin Beate Vold leder Norsk Barnebokinstitutt. I 2004-årboka skriver hun om status for norsk barnelitteraturforskning. Hovedinntrykket mitt er at barnelitteraturfeltet er i ferd med å bli stort, grensende til uoversiktlig. Jeg er likevel trygg på at dersom jeg bare rekker å lese en norsk bok om barnelitteratur hvert år, så er jeg godt orientert om jeg velger denne. (Men, idet jeg skriver akkurat det, innser jeg at jeg kanskje savner én liten ting i årboka: den tilsvarende bibliografien i Norsk litterær årbok har stundom en kort refererende kommentar til noen av de opplistede arbeidene. Kanskje det hadde vært rom for det i LBU også: ikke bare liste opp hvem som har skrevet hva, men også si oss lynkort hva de kom fram til)

Så noe som kan virke som en banal presisering, men jeg tar den likevel. Årboka er ikke et tilpasset verktøy for barnelitteraturformidlere. På det feltet mangler vi fortsatt noe i Norge. Men (og her kommer punchline, sitatvennlig og alt sånn) Årboka er et godt og grunnleggende verktøy for løpende basisinnsikt i barnelitteratur og barnelitteraturforskning, og bør brukes regelmessig av oss alle.

Årboka - litteratur for barn og unge
red: Per Olav Kaldestad og Karin Beate Vold
Oslo: Samlaget ; Norsk Barnebokinstitutt
Årlig siden 1998

Glem Google... nesten!

Framtida trenger mye spisskompetanse på vevsøking - sjøl om søkemotorene blir mer avanserte. Dette må være en hovedkonklusjon etter enda en vellykka NOLUG-konferanse på Høgskolen i Oslo, denne gangen med USA-amerikanerne *Chris Sherman* og *Mary Ellen Bates*.

Tekst & foto: Anders Ericson, frilansjournalist

De klarte det igjen: I løpet av et par år har forninga NOLUG - Norsk online brukergruppe - klart å få hit til landet fire av de mest lyssterke stjernene på Vev-himmelen. Alle fra *over there*, trolig av flere grunner; sjølsagt fordi de er tyngst og tidligst ute med det meste nye, men kanskje også fordi Petter Næss ved infosenteret ved USAs ambassade er en av drivkreftene i NOLUG? De to siste stjernene var altså Sherman og Bates, og tema for dagen var *Power Searching With the Experts: How to Make the Most of the Web and Online Sources*.

Sherman er kjent som opphavet til nettstedet *SearchEngineWatch.com* og medforfatter av boka *The Invisible Web* (CyberAge Books, 2001). Bates har vært online-bruker siden slutten av 1970-tallet og driver i dag firmaet *Bates Information Services*. Hun er forfatter av boka *Building & Running a Successful Research Business* (CyberAge, 2003). De to utfylte hverandre tematisk, men også som typer: Hun framsto som en vimsete og uhøytidelig hippie (ei fortid hun henviste til flere ganger), men hadde hele tida salens fulle oppmerksomhet, både når det gjaldt faglig innhold og digresjoner. Mens Sherman, som en Rambo med akkordlønn, pepra løs med grovkalibra informasjon. Til forskjell fra Rambo lot han ofrene stille spørsmål. Utrolig nok kom han likevel i mål nesten presis.

En av Shermans viktige konstateringer er at måten bibliotekarer søker på blir mer og mer forskjellig fra måten folk flest søker på. "Mannen i gata" bruker mer og mer Google, som riktignok er et av de beste enkeltverktøya av typen generell søkemotor, men som blant annet ikke fanger opp "den usynlige Veven". Denne etter hvert mye omtalte "sektoren"

av alt som ligger på datamaskiner som er knytta til nettet, er ikke bare inntil femti ganger større enn den "synlige", men innholdet der har også overveiende høyere kvalitet. Tenk bare på alle pdf-filene med rapporter, bøker og avhandlinger som de fleste søkemotorene overser. Dette stoffet finner du lettest ved å gå direkte til kilden, hvis du kjenner den, eller via menneskeskapt emneportaler.

Men samtidig skal det sies at søkemotorene gradvis blir bedre på dette.

Men skal man først diskutere søkemotorer er det grunn til å se nærmere på *Teoma*, mente Sherman. I forhold til storebror Google rangerer den ikke treff etter rein popularitet, men den grupperer først nettsider etter emner og rangerer så treffa etter antallet nettsider i den enkelte gruppa som har lenka opp til dem. Da øker presisjonen klart.

Men Sherman og Bates snakka varmest om kvalitetsportaler, som for eksempel de som bibliotek eller grupper av bibliotek står bak, spesialportaler for bestemte emner og om andre teknikker enn søkemotorene. Kombinert bruk av portaler og søkemotorer er nødvendig ved oppgaver ut over det å finne en organisasjon, en person eller en enkel informasjon.

Foredraga ga både et visst fugleperspektiv og mengder av nyttig påfyll. Som for eksempel et oppstartstriks for søk i "den usynlige Veven"; å søke på det aktuelle søkebegrepet + *database*. For det finnes baser på de utroligste områder, men søkemotorene trenger ikke ned i dem. Og hvorfor ikke det? Fordi søkemotorer ikke behersker (alle fall ikke ennå) maskinskriving, noe som er nødvendig for å kunne bruke internsøk og søk i baser. Og de interne søkemotorene bør du bruke mer aktivt enn det som nok er vanlig i dag. Du bør også finne fram igjen egne bokmerker/favoritter; du har tross alt samla dem fordi de på et tidspunkt framsto som viktige.

I tillegg bør du alliere deg med "*Baker Street Irregulars*"; Shermans bilde (lånt fra Sherlock Holmes) på den uformelle "etterretninga" som diskusjonsgrup-

per, debattfora og weblogger representerer. Disse er ofte ute med det nyeste nye, mens det ennå bare er et rykte. Her er <http://tile.net> den sentrale metaressursen.

En profesjonell vevsøker bør ikke seg rolla som *jeger*, mente Sherman. En jeger drar nytte av omgivelsene; vær og føreforhold og kunnskap om byttet, og kan dermed angripe fra flere vinkler.

Et av Bates' klare råd var å gjøre en god del tenkearbeid på forhånd, særlig når du skal gjøre en større og krevende jobb. Istedenfor å gyve løs med Google, tenk over hvor det er sannsynlig at svaret eller stoffet finnes. For eksempel: Hvem (personer, organisasjoner osv.) er opptatt av det aktuelle emnet? Hvem er truendes til å legge noe på Nettet om det? Er det i det hele tatt sannsynlig å finne noe digitalt?

Motorer og portaler kan med fordel brukes om hverandre, men emneportalene er vanligvis et bedre sted å starte, særlig når du er ute etter noe mer enn en spesifikk opplysning og når du ikke kjenner fagområdet godt. I en portal eller i et oppslagsverk eller e-bok får du et allment overblikk over feltet, samt et inntrykk av fagterminologien, noe som er viktig for videre søking og effektiv bruk av blant annet også søkemotorer.

Sherman og Bates snakka mye om forskjellene mellom motorene og portalene. *Nåla i høystakken* var en metafor de brukte for alt hva den var verdt. Det er for eksempel stor forskjell på å leite etter ei kjent nål i en ukjent høystakk og etter ei ukjent nål i en kjent høystakk. Og omvendt. Søkemotorenes problem er jo både at høystakken er så enorm og at det vanligvis også blir så mange nåler. Og når det gjelder størrelsen på høystakken taler som kjent ikke tida til søkemotorenes fordel. Mens emneportalen på sin side ofte opererer med for liten høystakk.

Sherman ga også et innblikk i *metasøkemotorene*, men la vekt på at heller ikke disse løser høystakkproblemet. På topp presenterer de ganske enkelt "fellesnevnerne" for alle motorene de bruker. Likevel trakk han fram *Dogpile* spesielt, da denne presenterer funna både gruppert etter søkemotor, kategorier og etter relevans. *Vivisimo* fortjener også oppmerksomhet, med sin kategorisering av treff, sjøl om kategoriene kan bli noe underlige iblant. Uansett er det viktig å utnytte *advanced search* der det fins. Noen søkemotorer gir høve til å avgrense søket til spesielle filformater, særlig pdf og rtf, og xls for statistikk. Dette er vanligvis en effektiv metode for kvalitetssiling!

Altså: Googlesøk aleine er *ikke* den optimale løsningen, verken for bibliotekarer eller andre. Ikke søkemotorer i det hele tatt. Poenget er å teste ut ulike verktøy, men hold gjerne fast ved dem som du har hell med, var rådet fra de to foreleserne.

Men litt skandinavisk ettertanke er kanskje nødvendig i forhold til debatten om motorer versus portaler: I USA og den engelskspråklige verden fins det etter hvert gode nettsteder og -dokumenter

om utrolig mye. Det er ikke tilfelle i det skandinaviske språkområdet. Derfor er kanskje Google og likesinna verktøy relativt viktigere for å finne våre nåler i høystakken?

Et par gode nettsted-tips til, helt på tampen:

Beaucoup er tydeligvis blitt helt overlegen gode, gamle *Pinakes* og andre "meta-meta-ressurser". Den rommer nå over 2500 portaler og søkemotorer gruppert emnevis! Den har brått avansert til toppen av bokmerkene her i gården!

Og *Findarticles.com* lever fortsatt i beste velgående under *LookSmart*-logoen. Med direkte tilgang til over 3,5 millioner gratis tidsskriftartikler i over 700 tidsskrift. ■

Chris Sherman og Mary Ellen Bates snakka varmt om kvalitetsportaler som bibliotek står bak og spesialportaler for bestemte emner.

Hva vil Pensjonskommisjonen?

Oversikt over og konsekvenser av kommisjonens forslag. Del 1

Pensjonskommisjonen har gjort seg ferdig, og forslagene har skapt debatt. Men det er ikke alltid like lett å forstå dette med pensjon. Vi har fått sjeføkonomen i YS til å forklare hva kommisjonen har foreslått, og hva som skjer hvis forslagene blir realisert. Han gjør dette i en artikkel over flere deler.

Pensjonsordningene må sikre arbeidstakerne ved omorganiseringer, omstillinger og oppsigelser mv. Ordningene må utformes slik at de ikke kan "misbrukes" av arbeidsgivere til å skyve elde arbeidstakere over på trygd eller pensjon. Pensjonssystemet må være enklest mulig, og være forutsigbart og pensjonsordningen må være kjønnsnøytral.

■ ■ ■ Bjørn Tore Stølen, Sjeføkonom i YS

Innledning

Pensjonskommisjonen la frem sine forslag 13. januar 2004. Saken er sendt på høring med utsatt frist (etter anmodning fra YS) til 5. juni 2004. Den interne fristen til YS er fredag 21. mai 2004. I dette notatet vil vi gjennomgå de viktigste forslagene og se på konsekvenser som har betydning for våre medlemmer. Konsekvensene er beregnet på mikronivå, dvs hos det enkelte individ. De makroøkonomiske utfordringene, og behovet for innstramminger i folketrygden på sikt, er ikke drøftet her. Man tar med andre ord Pensjonskommisjonens langsiktige fremskrivninger som gitt, selv om enkelte forutsetninger helt klart kan diskuteres, f.eks. prinsippet om å innføre et såkalt delingstall. Dette vil YS ta opp i selve høringen.

YS, som eneste hovedorganisasjon, la frem en innstilling for kommisjonen i september 2003, der vi la vekt på å fremheve enkelte viktige hovedprinsipper for fremtidens pensjonsordninger i Norge. Det understrekes at pensjonen skal stå i et rimelig og reelt forhold til den yrkesaktive inntekten og at pensjonssystemene skal understøtte arbeidslinjen, og ikke bidra til utilsiktet bruk av trygdesystemet.

Pensjonsordningene må utformes slik at de gir den nødvendige fleksibilitet i arbeidslivet med mulighet til å ta ut delpensjon mellom 62 og 70 år. Muligheten for skifte av arbeidsgiver mellom offentlig og privat sektor, og omvendt, må inngå i denne fleksibiliteten. Pensjonsgrunnlaget i forbindelse med omsorgs- og deltidsarbeid må økes betydelig og pensjonssystemet skal føles rettferdig mellom individer og mellom grupper og sektorer.

Pensjonsordninger bør inngå som en del av fremtidens tarifforhandlingene for ansatte i privat sektor der 900.000 arbeidstakere står uten tilfredsstillende ordninger. Til slutt men ikke minst, nivået i tjenstepensjonsordningene i offentlig og privat sektor må ikke svekkes.

Hvorfor har reaksjonene på Pensjonskommisjonens forslag vært så kraftige?

Det er selvsagt fristende å gå imot det meste i opplegget fordi det er lett å se at f.eks. de offentlig ansatte vil kunne bli negativt berørt av ganske mye. Så kan vi gå imot forslagene fordi de tidligpensjoner som kommisjonen kommer med er hårreisende. Har de ikke regnet på konsekvensene av det de foreslår? Den største innvendingen er vel at partene i arbeidslivet ikke var representert i kommisjonen, men kun i Rådet for kommisjonen. Derfor er fraværet av en vurdering av forholdene på arbeidsplassen og i arbeidsmarkedet meget merkbar når en ser på enkelte av forslagene, f.eks. tidligpensjon. Har det virkelig vært kommisjonens mening at kun arbeidstakere med inntekter over 267.000 kroner i gjennomsnitt i 40 år skal få lov til å gå av med førtidspensjon? Begrunnelsen er at det ikke vil være forsvarlig å gå av med et lavere pensjonsnivå enn ca. kr 102.000, som er forslaget til fremtidens garantipensjon (dagens minstepensjon). Men det er jo ingen begrensning i system for f.eks. AFP som vi har hatt siden 1989, der maksimal pensjon utgjør 70 % av tidligere inntekt. En person som går av ved 62 år, og som har hatt lav inntekt gjennom f.eks. deltidsarbeid, vil kun få 70.000 kroner i AFP dersom lønnsinntekten har vært 100.000 kroner. Vedkommende kjenner således til hva han eller hun får i pensjon, og foretar sitt valg ut fra det. Hva er da

poenget med et krav til oppspart pensjon på 268.000 kroner, når det likevel vil skje en faktisk avkorting når man går av tidligere enn 67 år, etter forslaget?

Virkningene av forslaget dempes noe ved at det vil være tillatt å fortsette i deltid og slik opprettholde inntektsnivået fra før, men sammenhengen mellom å jobbe og motta tidligpensjon er lite presisert. Kommisjonen er også uklar på hvor mye man kan tjene utenom pensjonen. I første omgang synes det ikke å være en slik begrensning, men på sikt vil det trolig bli innført en regel om at pensjon plus inntekt ikke kan overstige tidligere arbeidsinntekt. Dette er også hovedregelen i dagens ordninger.

Bedre pensjonsgrunnlag for omsorgsarbeid, men er det nok?

En hovedinnvending er at det nye forslaget vil diskriminere kvinner. I dagens folketrygd teller jo de 20 beste årene ved utregningen pensjonspoengene, etter forslaget skal alle år telle med, også de "dårlige" årene. Som en gulrot for å bøte på dette, innføres ekstra pensjonspoeng for omsorgsarbeid i hjemmet. I dag tilstås 3 poeng for pass og stell av barn, som utgjør hele 95 prosent av omsorgsarbeidet i hjemmet. Dette tilsvarer et pensjonsgrunnlag på 230.000 kroner. I ny folketrygd vil, etter forslag fra YS, pensjonsgrunnlaget maksimalt tilsvare grunnlaget for fødselspenger i folketrygden, noe som gir kompensasjon opptil 6 G eller 340.000 kroner. Alle vil imidlertid være sikret et pensjonsgrunnlag på 4.5 G eller 256.000 kroner etter forslaget. Det siste forslaget er mer tvilsomt. Det innebærer at alle med inntekt under denne grensen vil få høyere pensjonsgrunnlag som hjemmearbeidende enn som utearbeidende. Dette kan virke urimelig, og styrker ikke arbeidslinjen. Trolig bør gjeldende bestemmelse om 3 poeng videreføres.

Men er dette nok? Hvem vil tape, selv med bedre omsorgspoeng? Først og fremst de med sterkt varierende inntektsforløp, og der mange av de 20 "dårligste" årene er uten omsorgspoeng. De dårlige årene kan f.eks. være år med deltidsarbeid mens barna er i skolepliktig alder. Etter forslaget får du omsorgspoeng for barn kun til og med 6 år. Et slikt valg vil derfor koste en del pensjonsmessig.

Fordi yngre generasjoner i større grad arbeider selv om de har barn, kan regelen om de "20 beste år" trolig svekkes i noen grad, men det kan kanskje være en fordel om en ikke går så langt som å oppheve regelen fullt ut slik Pensjonskommisjonen har gjort i sitt opplegg.

Hvorfor kreves 43 år for å få full opptjening i folketrygden?

Ellers vil de som ikke klarer å stå 43 år i arbeidslivet, f.eks. folk i fysisk belastende yrker, ikke oppnå full pensjon. Tjener du f.eks. 300.000 i året, vil pensjonen fra folketrygden utgjøre 50 prosent av inntekten. Jobber du i 43 år vil pensjonsprosenten øke til nær 54 prosent. Men hvor har kommisjonen

Illustrasjonsfoto: Erling Bergan

fått tallet 43 fra? Det er ingen demografiske forhold, utvikling i levealder eller lignende som skulle tilsi at du må jobbe i akkurat 43 år for å full pensjon. Tallet er med andre ord tatt rett ut av luften. Samtidig passer det meget bra med alle beregninger i innstillingen fordi det gjennomgående gir mer gunstige pensjonsnivåer enn ved å bruke 40 år. Med hvilket tall bør benyttes, hvor lang yrkeskarriere er det rimelig å kreve for å "full" pensjon? Vi vet på den ene side at levealderen øker, men på den annen side at alderen man starter i arbeidslivet også øker pga at flere tar lengre utdanning mv. Dessuten er det en velferdsgevinst opp i det hele, folk ønsker å ta ut en del av den høyere velstand i tidligere inntreden i pensjonistenes rekke. Men pensjonskommisjonen mener at dette valget bør du betale dyrt for. Hva med å snu på flisa, og ta konsekvensen av at folk ikke ønsker å jobbe i 43 år for å oppnå full pensjon. La oss si at f.eks. 35 år er et rimelig krav å stille, hensyntatt utviklingen i samfunnet fremover. Da vil mange trolig si at dette kravet må gjelde alle pensjonsordninger, og de offentlige tjenestepensjonene, og ikke bare i folketrygden. Dette vil uansett sikkert bli en del av diskusjonen fremover.

Hvordan svarer Pensjonskommisjonen på utfordringene i folketrygden?

Hva er YS' foreløpige reaksjoner?

YS er selvsagt enig i at det bør legges opp til at folk jobber lenger, men det bør ikke være så sterkt økonomisk motiv til å fortsette, eller så sterk "straff" for ►

- ▶ å gå av tidlig, som det er i Pensjonskommisjonens opplegg, hvor det er nesten fullstendig sammenheng mellom sum opptjente inntekter og pensjonsytelse. **YS vil gå inn for å justere opplegget slik at det kan bli anledning til å gå av med tidligpensjon også for de som har hatt moderate inntekter, dvs langt under 268.000 kroner.** Trolig vil vi foreslå å fjerne dette kravet helt, og i stedet la lengden på den yrkesaktive periode være bestemmende for når man kan gå av med et tilfredsstillende tidligpensjon. **YS vil også gå inn for en mer moderat avkorting i pensjonen fra 62 år enn det kommisjonen foreslår.** Avkortningen i forhold til den pensjon du ville fått ved å stå til 67 år vil konkret utgjøre 0,5 prosent reduksjon per måned uttak før 67 år, dvs 6 prosent per år. Ved uttak fra 62 år blir reduksjonen dermed 30 prosent. Her foreslås imidlertid et avkortingsfritt beløp på 30.000 kroner. La oss ved et eksempel forklare hvordan fremtidens pensjon vil bli beregnet. Fra modernisert folketrygd vil du tjene opp 1,25 prosent av inntekten hvert år, altså til sammen 50 prosent av inntekten i 40 år, som i dette tilfellet settes til 300.000 kroner. Inntektpensjonen fra folketrygden blir da på 150.000 kroner fra 67 år. Fra dette beløpet trekker du fra 30.000 kroner, slik at det er 120.000 kroner som skal avkortes. Årlig avkorting ved tidligpensjon utgjør kr 7.200 (6 prosent av kr 120.000). Samlet avkorting fra 62 år blir da kr. 36.000, og den faktiske pensjonen blir redusert fra kr. 150.000 til 114.000 kroner. Sammenlignet med dagens AFP er dette en reduksjon på 56.000 kroner.

AFP er den eneste egentlige førtidspensjonsordning vi har i Norge. Hovedprinsippet her er at du ikke taper i pensjon ved å gå av ved f.eks. 62 år bl a ved at du får med deg opptjening i folketrygden de siste 5 årene frem til 67 år. Du får dessuten et sluttvederlag som øker den disponible pensjonen din med 11.400 kroner i året. Kommisjonen forstår i realiteten å fjerne den og å erstatte den med en ordning innenfor folketrygden. (Partene kan videreføre ordningen om de ønsker det, men de må betale alle utgiftene selv). **YS vil arbeide for å beholde AFP-ordningen** med fortsatt statlig støtte, men er innstilt på å vurdere om den fungerer etter de opprinnelige forutsetninger, og eventuelt på den bakgrunn godta visse justeringer.

YS` forslag til forbedringer

Det bør være mulig å oppnå mer enn minstepensjon for de som har hatt deltid sammenlignet med de som ikke har vært yrkesaktive. Det oppfyller Pensjonskommisjonen til en viss grad bedre enn dagens folketrygdordning. YS har foreslått at inntekt fra første krone skal gi uttelling i form av inntekspensjon. Det er imidlertid ingen grunn til å stille seg negativ til at Pensjonskommisjonen gir litt mer i folketrygd for de med inntekter fra kr. 300.000 og opp til 450.000 kroner. Dette er jo nettopp for å reversere noe av den "uretten" som ble foretatt overfor disse inntektsnivåene ved omleggingen av folketrygden i 1992.

YS vil selvsagt støtte forslaget fra mindretallet om en obligatorisk tjenstepensjon for de 900.000 uten tjenstepensjon i arbeidsforhold, og som f.eks. bygger på allerede eksisterende ordninger i virksomheten enten det er foretaks,- eller innskuddspensjon.

Dårligere regulering av løpende pensjoner?

Det er kanskje grunnlag for å svekke regelen om at pensjonene for de som allerede er pensjonister skal øke i samsvar med lønnsveksten, kommisjonen foreslår at løpende pensjoner skal reguleres med gjennomsnittet av lønns- og prisvekst, både i folketrygden og i de offentlige tjenstepensjonene. Her vil kanskje et kompromiss kunne være at for de som er eldre enn f.eks. 75 år reguleres pensjonene bare med prisstigningen. På den annen side har pensjonistenes organisasjoner nylig kjempet seg til prinsippet om full lønnsregulering av løpende pensjoner i forhold til Stortinget. Et forslag det helt sikkert vil bli harde diskusjoner omkring.

Delingstallet

Kommisjonen har stor tro på at levealderen øker med 1 år pr 10 år og foreslår at pensjonene skal reduseres for kommende generasjoner som lever lenger, med det såkalte delingstallet. Dette skal også gjelde de offentlige pensjonsordningen. En opplagt problemstilling her er at utdanning, inntekt og helse høre nøye sammen. Levealderen øker med andre ord i ikke like raskt for alle. Vil det være riktig at de med det mest belastede jobber, og som ikke primært er de som er øverst på rangstigen mht utdanning og inntekt, skal belastes for at den gjennomsnittlige levealderen i samfunnet øker. Dette sosialpolitiske forholdet har vel ikke Pensjonskommisjonen nevnt i det hele tatt.

De offentlige pensjonene

For de offentlig ansatte er det varslet en oppheving av bruttoordningen, men at dette skal avgjøres i forhandlinger med de ansattes organisasjoner. Trolig er det en sterk sammenheng mellom forslaget om tidligpensjon i folketrygden og et bortfall av bruttoordning. Det skyldes en likhetstenkning fra kommisjonens side. Denne går ut på at når de som går av tidlig i privat sektor får redusert folketrygd, skal også de offentlig ansatte som går av tidlig, ikke få kompensert fallet i folketrygden ved at bruttosamordningen fører til at Statens pensjonskasse kompenserer for dette fallet. YS vil uansett arbeide for at nivåene i tjenstepensjons-ordningene i offentlig og privat sektor ikke vil bli svekket. ■

TIDEMANN **4** Biblioteksystem[®]

-fremtidens bibliotek

Lag egne rapporter

Selvbetjening

Sirkulasjonslister

Nytt websøk

SMS tjenester

E-postmeldinger

Purringer

Enkel katalogisering

Tilgjengelighet

Interesselister

Informative meldingstjenester

Effektivt heftemottak

Budsjettering

Stabil drift

Strekoder

Lånekonto

Web services

Samsøk

Z39.50 Server

For folkebibliotek, fagbibliotek og skolebibliotek

BIBLIOTEKSERVICE AS

- navnet på god service

Merkevarer mer enn bare varer og tjenester

Hva med Inkluderende arbeidsliv som merkevare? Virksomheter som med et IA-merke kan bevise at de også har en godt personalpolitikk, tror jeg vil fremstå med større goodwill og renommé enn andre, hevder Randi Bjørgen.

■ ■ ■ Randi Bjørgen, YS-leder

Mange er kjent med og opptatt av "merkevarer". På nasjonalt nivå har det vært et stort engasjement rundt oppbygging av Norge som merkevare. Hensikten er forståelig: Man ønsker å tilby noe som er unikt og som kundene velger å kjøpe på bekostning av konkurrerende produkter. For bedrifter i Norge er det kanskje spesielt viktig å kunne tilby det lille ekstra som gjør at egenproduserte varer og tjenester foretrekkes - selv om prisen er litt høyere.

Jeg forstår at man både i offentlig og privat sektor er nødt til å drifte en virksomhet innenfor budsjettammer som av og til kan være ubehagelig stramme. Samtidig undres jeg stadig vekk over hvor liten vekt mange arbeidsgivere synes å legge i en god personalpolitikk. I mitt enkle hode tenker jeg at for å få best mulig resultater tar man vare på og pleier dem eller det som fremskaffer resultatet. Alle forstår at maskiner både må oljes og vedlikeholdes for å fungere godt. Hvorfor forstår man ikke at også de ansatte må ivaretas?

I forbindelse med evalueringen av avtalen om et inkluderende arbeidsliv er det blitt pekt på at man så langt ikke har lyktes i å nå noen av de tre målene i avtalen. Det er flere årsaker til dette, og en av de viktigste er dessverre manglende oppfølging av avtalen fra arbeidsgivernes side. Rett skal være rett. Vi ser at særlig i privat sektor har en rekke virksomheter tatt avtalen i skikkelig bruk. Der kommer også resultatene. Like lystig er ikke bildet for virksomheter i offentlig sektor.

Spørsmålet vi må stille oss i denne sammenhengen er derfor hvordan kan vi bidra til økt oppmerksomhet og bruk av avtalen. Fra YS har vi kommet med flere forslag, hvor noen nok er uvante for mange. Blant annet har vi tatt til orde for å innføre en ny merkeordre. Virksomheter som bruker IA-avtalen og lykkes med å redusere sykefravær, få eldre arbeidstakere til å stå lenger i arbeid og legger til rette for at funksjonshemmede kan få delta i arbeidslivet, fortjener en utmerkelse. Denne bør komme tilsyne i form av at virksomheten tilkjennes rett til å bruke en IA-logo.

Vi er alle kjent med forskjellige merkeordninger: CE-merking og Svane-merket er to eksempler. Merkene er viktig for stadig flere forbrukere fordi det sier noe om produktet som kjøpes. Tilsvarende ser vi for håndverkere som bruker mestermerket. Det inngir tillit og trygghet. Forbrukermakten er sterk og forbrukerne er samfunnsbevisste og engasjerte. Virksomheter som med et IA-merke kan bevise at de også har en godt personalpolitikk, tror jeg vil fremstå med større goodwill og renommé enn andre. Skulle ikke resultatet på bunnlinjen bli særlig større, har det ikke skjedd større skade enn at de ansatte er blitt tatt bedre vare på; og det er det ingen grunn til å skamme seg over.

YS har fremmet forslaget om IA som merkevare overfor Regjeringen. Tør de følge opp ideen? ■

Høgskolen i Vestfold er en mellomstor høgskole og tilbyr en rekke fremtidsrettede profesjons- og fagutdanninger samt videreutdanninger. Høgskolen driver også forsknings- og oppdragsvirksomhet for næringslivet og offentlig forvaltning. Fire fagavdelinger og fellesadministrasjonen er lokalisert i Borre, mens avdeling for lærerutdanning er lokalisert i Tønsberg. Som regionens kompetansesenter har Høgskolen i Vestfold mer enn 2700 studenter, over 50 studietilbud og mer enn 300 ansatte.

HOVEDBIBLIOTEKAR – Ref. 04/05

Høgskolen i Vestfold har ledig fast stilling som hovedbibliotekar fra 10.05.2004.

Hovedbibliotekaren har det faglige og administrative ansvar for bibliotekdriften ved høgskolen. Organiseringen av administrasjonen ved høgskolen er under vurdering. I dagens modell rapporterer hovedbibliotekaren direkte til høgskoledirektøren.

Biblioteket har avdelinger på studiested Borre og på studiested Eik i Tønsberg. Biblioteket har 11 stillinger, der høgskolens kopisenter er en del av bibliotekets ansvarsområde.

Det er planer om samlokalisering av de 2 studiestedene i et utvidet bygg på Borre. Her er biblioteket planlagt som læringscenter, og hovedbibliotekaren vil få en sentral rolle i gjennomføringen av dette.

Kvalifikasjonskrav:

For stillingen kreves godkjent bibliotekareksamen eller høyere utdanning med bibliotekfag i fagkretsen. Erfaring fra fagbibliotek er en fordel. Ledererfaring og gode samarbeidsevner blir tillagt stor vekt.

Stillingen lønnes etter Statens regulativ, kode 1077 hovedbibliotekar, ltr. 50-62 (kr. 343.400-426.300), etter kvalifikasjoner.

Nærmere opplysninger ved henvendelse til hovedbibliotekar Sigbjørn Hernes, e-post:

Sigbjorn.Hernes@hive.no tlf. 33031041, eller

personaldirektør Vidar Johansen, e-post:

Vidar.Johansen@hive.no tlf. 33031024.

Stillingen er underlagt de lover, avtaler og reglement som gjelder til enhver tid. Det er pliktig medlemskap i Statens Pensjonskasse. Den statlige arbeidsstyrken skal i størst mulig grad gjenspeile mangfoldet i befolkningen. Det er derfor et personalpolitisk mål å oppnå en balansert alders- og kjønnsammensetning og rekruttere personer med innvandrerbakgrunn. Personer med innvandrerbakgrunn oppfordres til å søke stillingen.

Søknad med bekreftede kopier av vitnemål, attester og lignende sendes innen **15.03.2004 merket ref. 04/05** til Høgskolen i Vestfold, Postboks 2243, 3103 Tønsberg. Tlf. 33031000. Søknadspapirer vil normalt ikke bli returnert.

dra på lopphavet

Loppa kommune ligger ytterst i havgapet i Finnmark og grenser til Alta kommune og Troms fylke. Kommunen har snau 1400 innbyggere hvorav halvparten bor i kommunesenteret Øksfjord, de resterende bor i mindre samfunn rundt LoppHAVet. Loppa byr på flotte naturopplevelser og muligheter til allsidige friluftaktiviteter så vel sommerstid under stekende midnattssol som vinterstid med stormfulle dager. Her er gjestfrihet og varme! Loppa har daglige anløp med Hurtigruta, nord-/sørgående, hele året, samt hurtigbåt t/r Hammerfest. Til Alta er det 12 mil vinteråpen vei (buss/bil) med daglige flyavganger.

BIBLIOTEKSJEF

Ved Loppa Folkebibliotek er det ledig 25% fast stilling som biblioteksjef, med tiltredelse 16. mars 2004.

Loppa Folkebibliotek ligger i Øksfjord, og har en bibliotekfilial i butikk i Bergsfjord.

Søkere til stillingen som biblioteksjef må ha godkjent fagutdannelse. Søkere med annen relevant utdanning og erfaring kan komme i betraktning. Personlig egnethet og erfaring fra bibliotekarbeid vil også bli vektlagt.

Lønn, arbeids- og tilsetningsforhold skjer i samsvar med lover, forskrifter, tariffavtaler og instruksjer, herunder prøvetid. Pliktig medlemskap i pensjonskasse.

Statlige ordninger som nedskrivning av studielån i Statens lånekasse og særskilte inntektsfradrag gjelder så lenge Stortinget bestemmer det. Politattest må legges frem ved tilsetning.

Nærmere opplysninger ved henvendelse til Levekårsseksjonen, tlf. 78 45 31 00.

Søknader, vedlagt bekreftede kopier av vitnemål og attester og oppgitte referanser, sendes innen **19. mars 2004** til:

Loppa kommune, Levekårsseksjonen, 9550 Øksfjord.

CICERO ab

KLASSEKAMPEN

VENSTRESIDAS DAGSAVIS

Tidene skifter - tenk annerledes

Abonner på Klassekampen:

Kontakt oss på tlf. 22 05 95 72,

e-post: abonnement@klassekampen.no eller

www.klassekampen.no

Introduksjonstilbud:

3 mnd. kr 505,- Spar kr 105,-

6 mnd. kr 1010,- Spar kr 210,-

VIL DU BLI MASTER I BIBLIOTEK- OG INFORMASJONSVITENSKAP?

Høgskolen i Oslo tilbyr masterprogram i bibliotek- og informasjonsvitenskap. Masterprogrammet omfatter kunnskapsorganisasjon, samfunns- og ledelsesfag og nå også litteraturformidling.

Masterstudiet gir deg spesialisering i:

-gjenfinningsfag og databaseteori med programmering

eller

-samfunns- og ledelsesfag som informasjonspolitikk, informasjonøkonomi og kunnskapsledelse.

eller

NYTT AV ÅRET - litteraturformidling

Denne modulen gir 15 studiepoeng og omfatter blant annet kommunikasjonsteori, vurdering, litteraturbruk og kulturpolitikk.

Du kan også velge å kombinere disse tre hovedretningene. Studiet er 2-årig.

Det består av en kursdel og en masteroppgave. Kursdelen kan gjennomføres på heltid – to kurs pr. semester – eller på halv tid med et kurs i semesteret.

Søknadsfrist for studieåret 2003-2004 er 15.april.

Opptakskrav er 3-årig bibliotekarutdanning eller cand.mag-grad (bachelor) med 2 år bibliotek- og informasjonsfag i fagkretsen

Ta kontakt på telefon 22 45 26 00 eller send en mail til: jbi@hi.no for nærmere informasjon, eller oppsøk våre vevsider - www.hio.no/jbi, Gå til: Informasjon om studietilbud.

Kurs og videreutdanning ved Bibliotek- og informasjonsstudiene

15. – 16. april: Katalogisering i NORMARC. Innføring og katalogisering.

Innføringen tar utgangspunkt i trykt materiale, men vil også dekke registrering av lydopptak, videogram, elektroniske ressurser m.m. Endringene i reglene for behandling av elektroniske og løpende (herunder integrerende) ressurser berøres spesielt. Påmeldingsfrist: 2. april. Pris: kr.1.000,-.

23. april: Tom for ideer? En dag med litteraturformidling.

Rachel van Riel kommer til Norge for første gang i april. Hun er kjent som en nyskapende og inspirerende kraft på litteraturformidlingsområdet. Hun arbeider i konsulentfirmaet "Opening the Book", som selger konsulent-tjenester innen litteraturformidling til bl.a. folkebibliotek i England. Hun har bidratt til en kreativ utvikling i engelske bibliotek, ved sine utradisjonelle ideer og eksperimenter. Hun har bl.a. skrevet boken *Opening the book: finding a good read*.

Påmeldingsfrist: 13. april. Pris: 600.-

14. – 18. juni: Grunnkurs B. Bibliotek- og informasjonskunnskap, med vekt på søkeverktøy og databaser i referansearbeidet. Påmeldingsfrist kommer senere.

Videreutdanningstilbud:

2004: Videreutdanning i referansearbeid og digitale bibliotek. Deltidsstudium.

MODUL 2: Informasjonssøking (Høsten 2004) Modulen gir 15 studiepoeng. Søknadsfrist: settes senere.

Pris: Kr. 2.000,- + semesteravgift

For nærmere opplysninger om kurs og videreutdanning, se <http://www.hio.no/enheter/jbi/kurs>

Påmelding til alle kurs: kurs@jbi.hio.no eller tlf.: 22 45 26 10.

OBS! Til kurs/utdanninger med søknadsfrist: bruk elektronisk søknadsskjema: <http://www.jbi.hio.no/kurs/skjema>, eller ta kontakt med kurskonsulent Kristin Skorpen, kurs@jbi.hio.no, eller tlf. 22 45 26 10 for tilsending av dette.

Det tas forbehold om programendringer.

Brodd kan bibliotek !

Kontakt oss når det gjelder konsulenttjenester på bibliotekområdet. Våre tjenester omfatter

- bibliotekutvikling i alle typer organisasjoner
- bibliotekplaner i kommuner og fylkeskommuner
- ledelses- og organisasjonsutvikling
- valg av biblioteksystemer
- markeds- og brukerundersøkelser
- evaluering av tjenester
- klassifikasjonssystemer
- intern opplæring

Dato	Kursnavn
11 mars	XML
31 mars – 1 april	Adobe Acrobat
21 – 22 april	HTML
12 mai	Flash

Se beskrivelse av våre tjenesteområder og prosjekter på www.brodd.no eller ta kontakt med oss på telefon 23 37 90 60.

Bibliotekarforbundets medlemmer får 20% rabatt på Brodds standard kurspriser. For ajourført kursoversikt, program og påmelding se www.brodd.no.

Brodd er en privat stiftelse med ansatte som har bibliotekar- og IT-bakgrunn. Vi tilbyr konsulent- og vikartjenester innen arkiv, bibliotek, kultur, kunnskaporganisering, ledelse, organisasjon og web.

Post- og besøksadresse: Brodd, Brynsveien 5, 0667 Oslo Tlf.: 23 37 90 60 Fax: 23 37 90 61 E-post: brodd@brodd.no Org. nr: 874 789 299

Ledig stilling?

”Bibliotekaren” er et rimelig og effektivt alternativ for annonsering av ledige stillinger. Vi er alene om å komme ut hver eneste måned året rundt. Vi er alene om å ha så kort produksjonstid. Og vi er alene om å ha så lave priser.

Ta en titt på vår utgivelsesplan og våre annonsepriser på side 2, eller ring redaksjonen på 57 82 07 65. Neste gang du skal lyse ut en ledig stilling kan du trygt ta kontakt med oss!

EGYPT REISER

- ingen kan Egypt bedre

Vår spennende temareise RA 1 fortsetter - nå med ekstra avganger

RA 1 er den åttende 18-dagers reise i Egypt: Kairo og Nilkaien med mulighet for Alexandria og Abu Simbel.

Wig reiser med turidretter og 1 klasse hotell.

HORUS

Vår spennende program HORUS er komplett: 11 dager i netter Kairo, 3 netter Nilkaien og 4 netter Hurghada.

7 netter kombinasjonsreise

Wig reiser Kairo, Luxor, Kairo/Sphinx og Gizeh.

13 dager rundreise inklusiv Alexandria

Wig reiser 3 forskjellige kombinasjoner av Nilkaien, kultur og badeferie.

2 uker Sharm/Hurghada

I kombinasjon med 1 dag Kairo. Se Pyramidene og Det egyptiske Museum, Nile Cruise.

Vi skreddersyr alle slags program som passer til alle ønsker

Be om vår nye flotte katalog

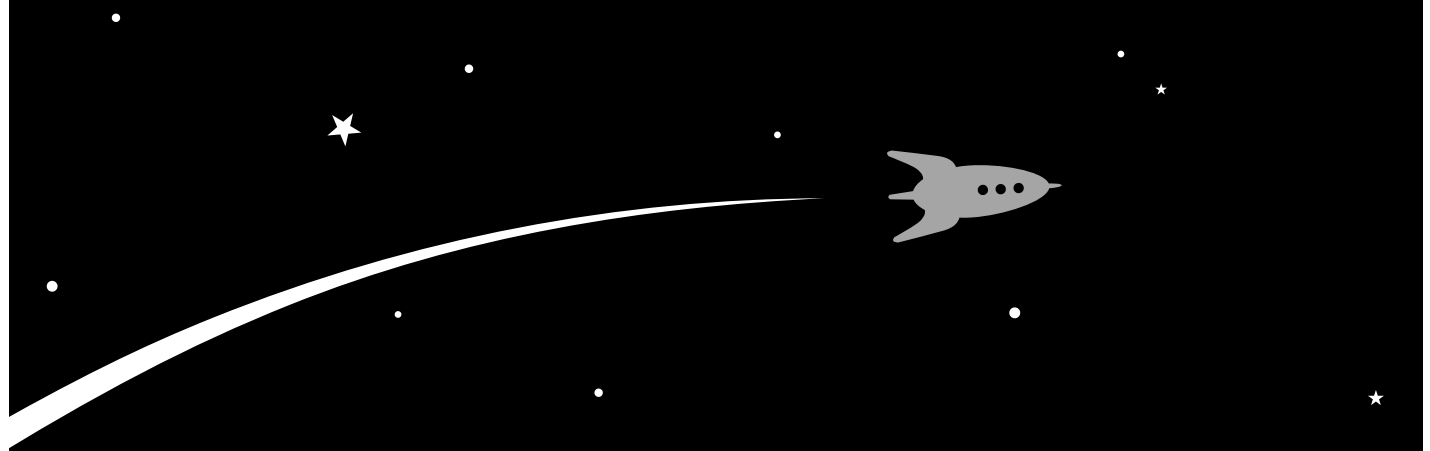

EGYPT REISER

Cort Adelersgate 18 - Vika - 0254 Oslo
Tlf: +47 24 11 22 00 · Fax: +47 24 11 22 01
post@egyptreiser.no · www.egyptreiser.no

Vi befinner oss i det 21. århundre etter Kristus. Hele Norge er erobret av bokkjedene. Hele? Nei! En liten sjappe gjør fremdeles motstand. Denne strie, ukuelige bokhandelen – Tronsmo, selvsagt – lar seg ikke knekke.

SE VERDEN GJENNOM TRONSMO

One of the coolest bookshops in the world.

Neil Gaiman

Small bookshops rule!

Zadie Smith

Det finnes bare en hip bokhandel i Norge.

Jan Erik Vold

The best bookshop in the world.

Allen Ginsberg

PONDUS, POLITIKK, BUKOWSKI, MUSIKK, FOTO, CUBA, TINTIN, FANTE, MUTTS, BARKS, MIDTØSTEN TO TRØTTE TYPER, HUNTER S., GRAFFITI, KAPUŚCIŃSKI, HIP HOP, DUMME HVITE MENN, BEAT, PILGER CHE, DESIGN, AMERICANA, KULTBØKER, FILOSOFI, DYLAN, HOMSE/LESBE, MAGNETER, HISTORIE AFRIKA, FILM, KULE POSTKORT, POPULÆRVITENSKAP, JASON, HENGEKØYER OG ALLTID GODE TILBUD

TRONSMO

BØKER & TEGNESERIER, KR. AUGUSTS GT. 19 PB. 6754 ST. OLAVS Plass, 0130 OSLO
Telefon 22 99 03 99 Fax 22 11 33 74 post@tronsmo.no www.tronsmo.no

ei avis til å lese

Vi tek **kulturen** på pulsen, og stiller dei **interessante** politiske spørsmåla. Vi gir plass for **humoren** og dei frimodige ytringane, til **glede** for mange og forarging for somme. Vi lagar ei avis der det er **høgt** under taket. Blikket vårt er også festa på hendingane utanfor landegrensene.

www.varnspublisist.no

Abonner no, vi veit du ikkje vil angre!

DAG OG TID Telefon: 22 33 00 97 – Faks: 22 41 42 10
E-post: tinging@dagogtid.no

BLADPENGAR: • 764 kr året • 399 kr halvåret • 229 kr kvartalet

nlhas

Vi leverer norske og utenlandske bøker, gråsonepublikasjoner, CD-ROM og andre informasjonsprodukter.

Vi tilbyr:

- Riktige priser
- Effektive rutiner
- Oversiktlige statusrapporter
- Personlig oppfølging

Større kunder tilbys svært fordelaktige betingelser, med reelle rabatter på utenlandske priser.

Ta kontakt – vi sender gjerne en oversikt over våre tjenester.

Norwegian Library House AS
Postboks 4737 Nydalen
0421 Oslo

Telefon 22 95 27 42
Telefax 22 95 03 25
post@nlhas.no
www.nlhas.no

Kikk innom Bibliotekarforbundet på veven:

www.bibtorb.no

Bibliotekarforbundet

INNMELDINGSSKJEMA

Navn	_____	Født	_____
Adresse	_____	Tlf.	_____
	_____	Mobil	_____
Postnr.	_____	Poststed	_____
E-post:	_____		

Yrkesaktiv	☐	Godkj. Bibliotekareksamen (År)	_____
Student	☐		
Ikke yrkesativ	☐		

Arbeidsgiver	_____	Sektor (Komm/Stat/Fylke/Priv)	_____
Arbeidssted	_____	Tlf.	_____
Adresse	_____	Faks.	_____
Postnr.	_____	Poststed	_____
Stilling	_____	Ansiennitet fra	_____
Stillingskode	_____	Årslønn 100% / Lønnstrinn	_____
		Stillingsandel	_____

Dato	_____	Signatur	_____
------	-------	----------	-------

Kontingentsatser:

Yrkesaktive: 1,32 % av bruttolønn. (Min. kr. 2220 pr. år. / Maks. kr. 3840 pr. år.)
Ikke-yrkesaktive: kr. 250 pr. år.
Studenter: kr. 100 pr. skoleår.

Skjemaet sendes: Bibliotekarforbundet, Lakkegt. 21, 0187 Oslo,
vedlagt dokumentasjon av bibliotekarutdanning.

Sekretariatet:

Leder: Monica Deildok

Org. sekretær: Thor Bjarne Stadshaug

Adresse: Lakkegt. 21,
0187 Oslo

Telefon: 22 17 04 95

Fax: 22 17 04 96

E-post: bf@bibforb.no

URL: www.bibforb.no

Styret:

Leder
Monica Deildok
BFs sekretariat, Lakkegt. 21, 0187 Oslo
Tlf. jobb: 22 17 04 95
Faks: 22 17 04 96
Tlf. priv.: 33 77 77 16
Mobil: 41 21 23 57
E-post: monica.deildok@bibforb.no

Nestleder
Mona Magnussen
Universitetsbiblioteket i Tromsø
Brevika, 9037 Tromsø
Tlf. jobb: 77 64 41 49
Faks: 77 64 45 90
Mobil: 41 21 21 55
E-post: mona.magnussen@ub.uit.no

Styremedlemmer
Hanne Brunborg
Gol bibliotek
Ritha Helland
Bibliotekstudent
Lone Johansen
Malakoff videregående skole
Richard Madsen
Sørfold folkebibliotek
Klaus Jøran Tollan
Høgskolen i Hedmark

Varamedlemmer
Olga Skrinde, Fylkesbibl. i Akershus
Ola Eiksund, Arendal bibliotek
Guri S. Haugan, Levanger bibliotek
Roger Dyrøy, Direktoratet for
samfunnstryggleik og beredskap
Signe Witsø, Høgskolen i Sogn
og Fjordane

Fylkeslagene:

Finnmark

Lillian E. Rushfeldt
Vadsø videregående skole, Boks 610, 9811
Vadsø
Telefon: 78 95 56 63
Telefaks: 78 95 28 50
E-post: lillian.rushfeldt@ffk.no

Troms

Stine Fjeldsø
Tromsø bibliotek,
Boks 752, 9258 Tromsø
Telefon: 77 68 37 02
Telefaks: 77 65 74 14
E-post: stine@tromso.folkebibl.no

Nordland

Aasa Storlien
Brønnøy bibliotek,
8900 Brønnøysund
Telefon: 75 01 20 50
Telefaks: 75 01 20 01
E-post: aasa.storlien@bronnøy.kommune.no

Trøndelag

Liv Vikan
FoU-avdelingen,
Sykehuset Levanger, 7600 Levanger
Telefon: 74 09 83 36
Telefaks: 70 09 85 00
E-post: liv.vikan@hnt.no

Møre og Romsdal

Gro J. Sandvik Fegth
Fræna videregående skole
Bøen 22, 6440 Elnesvågen
Telefon: 71 26 64 20
Telefaks: 71 26 64 01
E-post: fvgbib@online.no

Sogn og Fjordane

Anne Siri Fardal Bruteig
Fylkesmannen i Sogn og Fjordane
6863 Leikanger
Telefon: 57 65 51 92
Telefaks: 57 65 50 55
E-post: afa@fm-sf.stat.no

Hordaland

Siri Sjursen
Hordaland fylkesbibliotek
Fylkeshuset, 5020 Bergen
Telefon: 55 23 93 74
Telefaks: 55 23 93 79
E-post: siri.sjursen@hordaland-f.kommune.no

Rogaland

Tove Gausen
Sølvberget FK / Stavanger bibliotek
Postboks 310/320, 4002 STAVANGER
Telefon: 51 50 71 41
Telefaks: 51 50 70 25
E-post: tove.gausen@stavanger-kulturhus.no

Agder

Gro Heidi Råmunddal
Høgskolev. 24
4640 Søgne
Telefon: 38 16 76 54
E-post: groheidi@c2i.net

Telemark

Kari Madsen Moldvær
Porsgrunn bibliotek
Postboks 1133, 3905 Porsgrunn
Telefon: 35 54 71 71
Telefaks: 35 55 90 93
e-post: karim@porsgrunn.folkebibl.no

Vestfold

Hanne Sveen
Tønsberg og Nøtterøy bibliotek
Storgata 16, 3126 Tønsberg
Telefon: 33 35 49 31
Telefaks: 33 35 49 69
E-post: hannes@tonsberg.folkebibl.no

Buskerud

Anne Foss
Buskerud fylkesbibliotek
Boks 1136 Bragernes, 3001 Drammen
Telefon: 32 80 63 55
Telefaks: 32 80 64 53
E-post: foss@buskerud.fylkesbibl.no

Hedmark og Oppland

Elin Linge Hermansson
Høgskolen i Hedmark, Avd. for lærerutdanning
Holsetgt. 31, 2318 Hamar
Telefon: 62 51 76 62
Telefax: 62 54 24 95
E-post: Elin.Hermansson@luh.hihm.no

Østfold

Anne Woje
Fredrikstad bibliotek,
Boks 100,
1601 Fredrikstad
Telefon: 69 38 34 33
Telefaks: 69 38 34 34
E-post: acwo@fredrikstad.kommune.no

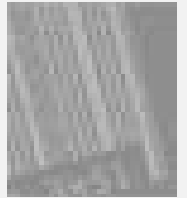
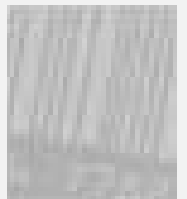
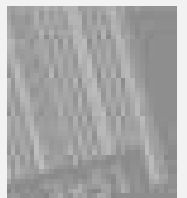
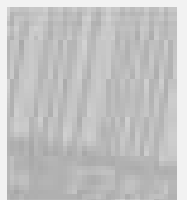
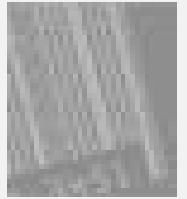
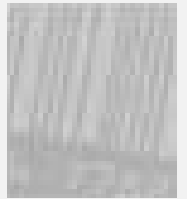
Oslo/Akershus

Anne Cathrine Undhjem
Fylkesbiblioteket i Akershus
Boks 85, 2027 Kjeller
Telefon: 63 80 10 20
Telefaks: 63 81 09 26
E-post:
cathrine.undhjem@fia.akershus-f.kommune.no

B-blad

Returadresse:

Bibliotekarforbundet
Lakkegata 21
0187 Oslo

Sitatet:

Nasjonalbiblioteket har, som en av sine oppgaver, ansvaret for NORART, referansedatabasen over norske tidsskriftartikler. Denne må utvides og forbedres slik at den dekker fag- og forskningsbibliotekenes behov. Slik det er nå, mister brukerne informasjon fordi tidsskriftene de trenger ikke tas med i NORART, eller årsspennet som tas med er for kort. Etterslepet er for stort, slik at de nyeste artiklene kommer alt for sent inn i basen.

Norsk fagbibliotekforening (NFF) i sitt brev til Stortingets kulturkomité om St.meld. nr. 48 (2002-2003) "Kulturpolitikk fram mot 2014".